

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 3069

Marți 27 august 1957

8 pagini 25 bani

Un nou titlu
de campion european
pentru sportul român

Anania Moldoveanu
cel mai bun
aeromodelist
pe continent

Pe aeroportul Tușino din Moscova a avut loc pe 25 august campionatul european de aeromodelism la care participă sportivi din R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, U.R.S.S., Finlanda, R. P. Polonă, R.P. Polonă, R.P.F. Iugoslavia și R. Cehoslovacă.

Un succes strălucit a obținut aeromodelistul român Anania Moldoveanu în proba de motomodel zbor liber, care a ocupat locul întâi cucerind titlul de campion al Europei. Aeromodelul construit de el a zburat peste 15 mile obținând cel mai mare număr de puncte acordat de regulament — 900. Cel doi a revenit constructorului sovietic S. Abramov cu 880 puncte iar locul trei s-a clasat campionul cehoslovaciei, I. Cerni, cu 873 puncte.

Pe echipe victoria a revenit selecției Finlandei cu 2511 puncte, urmată de R. Cehoslovacă, U.R.S.S., R.P.F. Iugoslavia și R. P. Română. După terminarea probei, vicepreședintele Federației internaționale de aeromodelism (FAI) și președintele comitetului central al U.R.S.S. „V.P. Malov”, S. Starciovski, a înmănat Anania Moldoveanu cupa de campion al Europei pe anul 1957 și i-a acordat ca premiu o motocicletă. Sportivii și echipele clasate pe primele locuri au primit de asemenea cupe, medaliile și premii.

La stadionul Averoff

Nu mai sînt
bilete!

ATE RECORDURI BALCANICE VOR
MAI REZISTA?

Atleții romîni pleacă mîine în capitala Greciei

Au mai rămas numai cîteva zile în clipa în care, pe stadionul Averoff din capitala Greciei, se va da primul start în concursurile ce se vor desfășura în cadrul a XVI-a ediții a Jocurilor Olimpice de atletism pe anul 1957. În aceste zile în care echipele participante se pregătesc să facă drumul de la Sofia, Belgrad și București la Atena, în capitala Greciei, se mulțumesc să împingă străzile din jurul orașului, anunțând astfel evenimentul sportiv. De fapt, biletele de intrare la stadionul Averoff s-au dat o adevărată bătaie și în ziua faptului că tribunele de marmură au o capacitate atât de mare, toți locurile s-au ocupat cu repeziune. Din acest motiv foarte mulți cetățeni s-au vădit rămași, cum se spune, pe dinașă și se vor mulțumi să asculte aparatele de radio relațarea înregistrărilor de pe stadion.

La sediul Federației elene de atletism este acum un permanent du-te-mă-vezi. Antrenorii se străduiesc să găsească cea mai bună echipă, antrenorii au pregătit locurile de care se va desfășura concursul, au alcătuit programul extra-sportiv, și acum dau formă definitivă programului de concurs, care mai are de așteptat numai foarte puțin timp pentru a putea fi vădă lumina tiparului și pentru a putea ajunge mai apoi în mâinile spectatorilor. Cu acest pri-

Aspect de la
campionatele euro-
pene de aeromodel-
ism de la Moscova:
ANANIA
MOLDOVEANU
(R.P.R.) noul
campion european
în proba de moto-
modele cu zbor li-
ber, după realiza-
rea performanței
sale

TELEFOTO
AGERPRES

38 ȚARI ÎNSCRISE —
1675 PARTICIPANȚI
la Jocurile Universitare

PARIS 26 (prin telefon de la corespondentul nostru).

Parisul se pregătește să întâmpine toamna... O simți deja din foșnetul ceva mai uscat al castanilor ce mărginesc marile bulevarde, o bănuiești din amurgul care cade mai devreme deasupra caselor, o aștepți cu sentimentul împăcat al vacanțelor ce iau sfârșit. Puțină tristețe pare că învâluie străzile orașului nostru, contradicându-i reputația bine stabilită de veselie, dar poate fi o simplă

impresie subiectivă... Oricum, pentru amatorii de sport, orice urmă de melancolie va fi risipită cu siguranță la sfârșitul acestei săptămîni, cînd cu toții vom fi martorii unui eveniment sărbătoresc, pe care-l vom găzdui stadiioanele Parisului. Este vorba, bineînțeles, de Jocurile Universitare, cele care la 31 august (zi de start) vor aniversa cei 50 de ani de existență ai Uniunii Naționale a Studenților din Franța.

Va fi, nu încapă îndoială, o mare sărbătoare sportivă a tineretului care fără să poată egala grandiosul recital al întrecerilor de la Moscova trebuie să se arate o demnă continuare a lor. Cu o săptămîină înainte, se și poate socoti pe un important succes de participare. 38 țări înscrise, cu un total de 1.675 par-

MAURICE VIDAL

(Continuare în pag. 7)

RECORDURILE BALCANICE

100 m.	19,6	Fragouidis (G)	1935
200 m.	21,6	Fragouidis (G)	1933
400 m.	47,5	Savel (R)	1956
800 m.	1:50,0	Vipotnik (B)	1956
1.500 m.	3:47,0	Mugosa (I)	1956
5.000 m.	14:20,2	Mugosa (I)	1956
10.000 m.	29:37,6	Mihalici (I)	1954
maraton	2:16:25,0	Mihalici (I)	1956
110 m. g.	14,5	Langer (I)	1956
400 m. g.	51,6	Savel (R)	1956
3000 m. ob.	8:56,0	Papavasiliu (G)	1956
4x100 m.	41,7	Bulgaria	1956
4x400 m.	3:13,8	România	1956
lungime	7,32	Savici (I)	1956
triplu	15,30	Ioan (R)	1956
înălțime	1,91	Marianovici (I)	1956
prăjină	4,20	Roubanis (G)	1956
greutate	16,15	Sarocvici (B)	1953
disc	30,52	Radosevici (I)	1956
suliță	67,34	Vujacici (I)	1956
locan	55,69	Gubijan (I)	1956

Precum vedeți din acest tabel lipsesc recordurile feminine. Ele vor fi stabilite începînd de vineri. Să sperăm că după terminarea întrecerilor tot mai multe nume de atleți și atlete din România vor figura pe aceste tabele de onoare!

Echipele de atletism ale Romîniei vor părăsi Capitala în cursul dimineții de mîine.

Noi întîlniri
internaționale
ale boxerilor noștri

După campionatele republicane individuale (etapa de zonă și finalele), din tot cursul lunii septembrie, o serie de interesante întreceri îi așteaptă în lunile următoare pe cei mai buni dintre boxerii romîni. Astfel a fost perfectată dubla întîlnire dintre reprezentativele R.P. Romînie și R.P.F. Iugoslavia pentru zilele de 3 și 5 octombrie, la Belgrad sau în alt oraș din țara vecină.

În momentul de față se poartă discuții și în vederea perfectării unei duble întîlniri, de astă dată între echipele reprezentative A și B, ale R. P. Romînie și cele ale R.D. Germane.

Notăm de asemenea întîlnirile pe care le au în perspectivă C.C.A. cu Vorwärts — R.D.G. la București și Dinamo (în deplasare cu Spartak Sofia, Dynamo Berlin, Doza Budapesta și Gwardia Varșovia).

După campionatele
europene
de caiac-canoe

Ziarele belgiene subliniază
superioritatea netă a țărilor din est
care „și-au tăiat partea leului!”

Cortina a căzut peste prima ediție a campionatelor europene de caiac-canoe. Dar, acest fapt a constituit de-abia uvertura comentariilor pe care presa belgiană sau specialiștii prezenți în capitala Flandrei orientale, pitorescul oraș Gand, au început să le facă pe marginea importanțelor întreceri.

În acest cor al comentariilor există un leit-motiv care se referă la superioritatea evidentă, — aproape un apanaj la titlurile supreme — pe care au dovedit-o sportivii din răsăritul Europei. Astfel, cunoscutul cotidian „Les Sports” afirmă acest lucru sub titlul: „Superioritatea netă a țărilor din est, care și-au tăiat partea leului la campionatele europene!”. De asemenea, ziarul „Le soir” descrie lupta dîrză care s-a dat pentru medaliile de aur aproape numai între reprezentanții Uniunii Sovietice și ai țărilor de democrație populară. Unul dintre subtitlurile materialului arată că: „U.R.S.S. cucerește 8 din cele 15 titluri puse în joc”. În același timp, aceste publicații regretă că organizatorii nu au fost toldeaua la înălțimea valorii participanților, fapt care nu a lăsat cea mai bună impresie celor prezenți. De exemplu, tot „Le soir” scrie că: „Federația Belgiană de caiac-canoe a fost depășită de evenimentul sportiv, mai ales dacă se ia în considerație amintirea plăcută a organizării campionatelor de canotaj academic, tot aci, la Gand, în 1955”.

Multe alte rubrici de specialitate conțin pasaje mari și la adresa comportărilor frumoase ale canoaiștilor și calaciștilor din țara noastră. „La dernière heure” dedică cursei de fond a celor doi campioni olimpici romîni, Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe, numeroase rînduri elogiatoare descriind amănunțit disputa

(Continuare în pag. 7)

50 de călăreți
și-au anunțat participarea
la concursul hipic
internațional
de la București

Dacă pașii vă vor purta în aceste zile pe stetele parcului Gheorghiu-Dej, veți fi fără îndoială impresionat de animația care domnește în incinta terenului central de călărie, ca și pe cel de antrenament și încălzire, din vecinătate.

Sub conducerea și supravegherea celor mai pricepuți dintre specialiștii noștri, se fac ultimele pregătiri în vederea apropiatelor întreceri din cadrul Concursului hipic internațional, care va începe în Capitală la sfârșitul acestei săptămîni. În aceste zile au fost puse la punct toate materialele de concurs, confecționându-se obstacole noi.

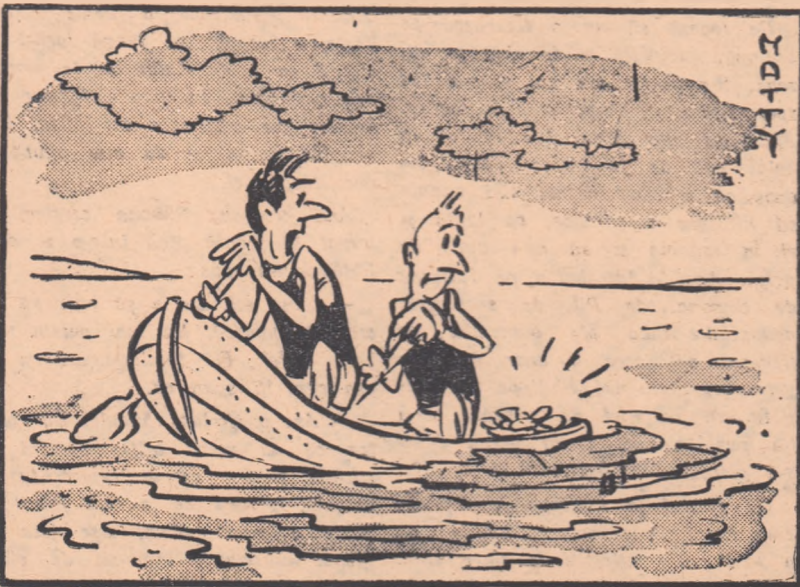
Paralel cu activitatea organizatorică, se desfășoară și pregătirile călăreților noștri frunțași, care vor să-și apere frumosul prestigiu cucerit în acest an în concursurile internaționale de la Varșovia, Leipzig și Aachen și să ofere publicului spectator satisfacția cit mai multor victorii romînești. Pentru aceasta ei s-au pregătit cu minuțiozitate și plini de optimism așteaptă acum începerea întrecerilor.

După cum am mai anunțat, în acest concurs hipic internațional, care se află de acum la cea de a treia ediție a sa, și-au anunțat participarea călăreți de frunte din Uniunea Sovietică, Ungaria, Polonia, Bulgaria, R.D. Germană, Italia și, bine înțeles, Romînia. După înscrierile primite pînă acum, se scontează

(Continuare în pag. 4)

instantanee

Noi medaliile cucerite de canoaiștii noștri

Alexe Dumitru către S. Ismailciuc: „Trebuie să lăsăm medaliile la cantonamentul Uite ce greu atîrnă!”
Desen de MATTY

Motto:
„Cea mai emoționantă înfrîn-
gere a Festivalului: Mișa și
Simona” („L'Humanité” Diman-
che” din 4 august 1957).

— Vino aici, Piș! a strigat Simona la ciinele de vinătoare, alb cu pete roșcate, care se oprise la marginea drumului și scormonea cu botul într-un tușiș. Piș a ridicat capul, a clipit din ochi și din câteva salturi a ajuns lângă fetiță. Ea mergea încet, privind din când în când atentă de jur împrejur. Simona nu are decât șapte ani și umblă cu picioarele goale prin drumul colbăii. A cotit la stînga pe un drumeag și pe sub coamele feoase ale arbustului a ajuns în capul dealului. Simona s-a așezat pe iarba arsă de soare, punând alături pachetul pe care îl purtase în mînuțele ei mici și albe. Piș s-a așezat și el cu capul pe labe și își urmărește atent micuța stăpîină.

În vale se vede orașelul minier La Mourrière ce-și culcă siluetele căsuțelor mohorite în apele rîului care îl străbate de la un capăt la celălalt. La ieșirea din canalele exploatareii carbonifere apele nu mai au nimic din limpezimea lor. Sînt negre și de aici de sus, de pe deal, par a fi niște șuvoaie de smoală. Gurile minelor se cascade mari și negre ca și apele rîului.

„Acolo intră tătucul în fiecare dimineață, cu lampa în mîină”, se gîndește Simona.

În partea dreaptă, pe cealaltă coamă de deal a fost instalat de vreo trei săptămîni un lagăr de prizonieri sovietici. Minerii din La Mourrière nici nu știu exact cînd a apărut. Într-o dimineață, înainte de intrarea în mină, moș Barnier, unul din cei mai bătrîni artișterii, a zărit prin vălurile argintii de ceață ce se ridicau de deasupra apelor — gardul de sîrmă, sentinelele și oamenii care umblau de colo pînă acolo.

La ieșirea din mină moș Barnier cu Philippe Caro, tatăl Simonei și alți patru mineri s-au dus să vadă acest trist adăus la deocul și așa mohosit al așezărilor de la gurile mari și negre ale minelor și de pe malurile apelor negre ale rîului. Într-acolo se îndreptau Simona și credinciosul ei prieten.

— Piș și fie îți este dor de unchiul Mișa?

Ciinele, înțelegînd parcă din cămintele felei dușoșă și bunătața lor, a mișcat vîoi din coadă.

— Știam că și tu vrei să-l vezi — i-a mai spus Simona lui Piș și s-a sculat pentru a porni iarăși la drum. În fiecare zi cineva din familia Caro se îndreaptă către lagărul de prizonieri, ducînd de mîncare unui... nou membru al familiei, cum îi spunea Philippe, celui despre care știau doar că e rus, că se numește Mișa Polescaloo și că în țară la el s-a ocupat, pînă la începerea războiului, cu ingineria.

— Dar ce fel de inginer e unchiul Mișa, tătucule? a întrebă într-o zi Simona. Lucrează la mină, la laborator?

— Nu, fata tații. El e inginer constructor. Face planuri pentru hale de fabrici, pentru jurnale...

Simona făcea acum din nou drumul către lagăr. Mama se îmbolnăvise, tata încă nu se înțorse de la lucru și atunci fetița, cu ochii strălucind de bucuria revederii cu unchiul Mișa, i-a spus bunicui:

— Mă duc eu cu Piș! Sînt mică și nu o să mă vadă sentinela!

Și bunicușa a acceptat; dar numai după ce Simona a asigurat-o că va merge pe drumeagul care, ferit de privirile sentinelelor de perdeaua verde-gălbui a pomilor, dă de-a dreptul la coiful lagărului unde așteaptă Mișa.

Pînă acolo mai aveau puțin de mers. Piș o pornise înainte, cu capul pe jos, vîind parcă să preîntîmpine orice pericol ce s-ar putea ivi de sub covorul gălbui de lărbă uscată. Mai au doar cîteva metri. Simona privește de-a lungul gardului de sîrmă ghîmpată. Sentinela coboară spre col-

REVEDERE

„E bine — gîndește Simona, ascunzîndu-se după un tușiș. Peste cîteva minute sentinela se va întoarce. Pînă ce va ajunge la celălalt capăt ea va putea să-i dea pachetul, să-l privească și chiar să-l jăcă, prin semne, să înțeleagă cît de mult fin la el toți cei din familia Caro.

Reîntîlnirea a fost scurtă, tăcută și emoționantă. Mișa Polescaloo a luat pachetul și a strîns cu căldură mînuța albă a fetiței. Avea ochii umezi — de o bucurie nemărginită amestecată cu adîncă tristețe. Simona îl privea cu curiozitate și dușoșie, simțînd că de drag i-a devenit acest om necunoscut...

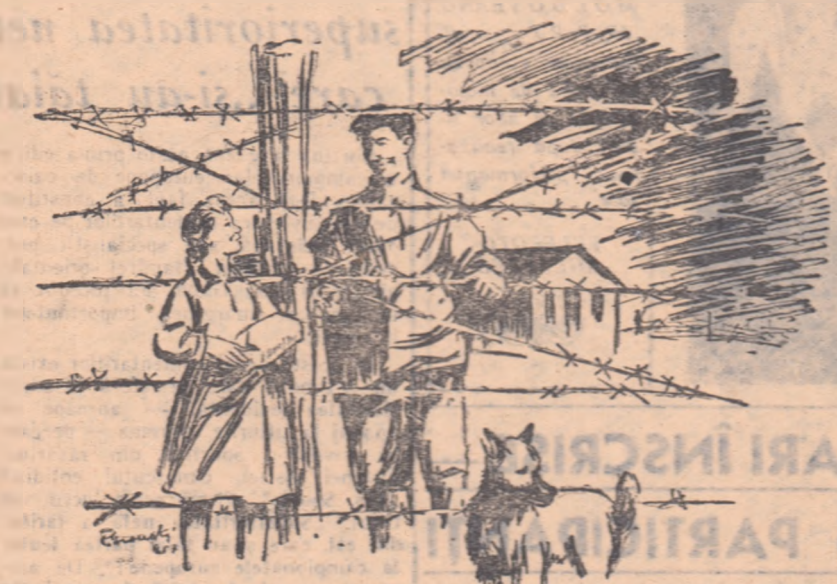
După o săptămîină, trei prizonieri ruși au evadat din lagăr. Printre ei se afla și Mișa Polescaloo.

Alarmă în micuțul și liniștitul oraș minier... perchezijii... patrula pe

mama ei adormea greu noaptea, Simona se lupta și ea cu somnul pînă tîrziu de tot. De aceea cînd, după o lună, răsuna din nou bătăi în geam, s-a trezit imediat. S-au speriat. Cu o noapte înainte un pod a fost aruncat în aer. Muriseră acolo sute de nemți, se răsturnaseră mașini, s-a oprit toată traficul. Patrula, circula peste tot. Cîteva mineri fuseseră arestați.

— Parcă, bate la ușă, mamă, a spus Simona.

— Ssst — răspuse Julienne, făcîndu-i semn să vorbească mai încet. Femeia s-a dus la geam să vadă cine bate. Mai înfrî nu l-a recunoscut. Era un om cu barbă mare, îmbrăcat într-o mantă. În mîină avea un baston în care se sprijinea. S-a dus la ușă și a întrebă cine-i. Un glas sfîrșit i-a răspuns:

Desen de F. GRONSKI

străzi... mașini ce nu-și mai încrețează urzitul zi și noapte...

După două zile, moș Barnier a fost arestat. Imediat ce a primit această veste, Philippe Caro și-a încercat un ruck-sac, și-a îmbrățișat soția și fetița — și apoi a dispărut...

Era către toamnă și din nord, dinspre ocean, a prins să sufle un vînt rece. În drumul său a scuturat podobele verzi ale pomilor și a dat un colorit nou și trist poeziilor de sub deal. Sirena anunțase de mult intrarea în șul al celui de al treilea schimb de mineri. Julienne, soția lui Philippe, se culcase alături de fetița ei trecîndu-i brațul pe sub cap. Tîrziu, cînd norii au oprit redărsarea de argint a razelor de lună, un om s-a oprit la geamul căsuței lui Philippe Caro. Era îmbrăcat în haine vechi de doc și în mină ducea un fel de săculeț cu care umblă de obicei minerii. A bătut în geam. Odată... de două ori... de trei... Julienne, care se culcase tîrziu, spre miezul nopții, de abia a auzit bătăile din ușă. Căldătorul încerca pentru ultima oară...

— Cine-i? a întrebă femeia.

De teamă să nu o trezească pe Simona, cuvintele ei de abia se auzeau. S-a sculat din pat și s-a dus spre geam. Nu-și credea ochilor. Afară se afla Mișa. L-a înfrî în holul mic de la intrare. Mișa i-a spus că a venit numai să-i anunțe că Philippe e sănătos, că luptă și el în maquis și să nu-l ducă de grijă. Apoi a întrebă-o pe Julienne de Simona, de Piș, de speranțele neîmplinite încă ale oamenilor, de trecerea pe șosea a unor eșaloane germane. Soția lui Philippe i-a pregătit un pachetel de mîncare și i l-a pus în sac. După aceea Mișa s-a pierdut în noapte.

Cu gîndul la Philippe, la toși cei care luptă în maquis, Julienne nu a mai putut așipi decît către ziua.

„Toamna își cîștigase toate drepturile în La Mourrière. Seara, odată cu întunericul se lăsau și perdele groase de ceață albărie. De cînd

— Mișa!

A deschis repede ușa, dar în acel moment omul s-a prăbușit ca un sac, gemînd. Julienne s-a speriat. Și-a revenit însă repede și l-a ajutat să se ridice. Apucîndu-i un picior a simțit cum i se umezește mîna. L-a înfrî pe pat. Mișa stătea cu ochii închiși și scrișnea de durere. Simona îl privea atentă, cu ochii ei mari înțunecați de milă. Julienne își ștergea singele de pe mîini. Mișa era răni: și singele pătrunsese prin cîrpele cu care era legat la picior. L-au spălat, i-au făcut un pansament curat și i-a dat să bea o ceașcă cu lapte fierbinte. Cînd fața i s-a liniștit și a deschis ochii, chipurile Simonei și al femeii s-au luminat. Făcînd semn, Polescaloo a cerut ruck-sacul. L-a așezat pe piept, a deschis o cutăramă și dintr-o despărțitură a scos o punguțică. L-a înfrî-o Simonei. Curioasă, fetița a deschis-o imediat. Era o punguțică cu bomboane. Pe obrazul femeii care a urmărit atentă toată scena s-au rostogolit două lacrimi.

A doua zi, în zori, Mișa a plecat.

„După cîteva luni s-a terminat războiul. Philippe a venit acasă. Viața a început să curgă iarăși liniștită ca apele rîului de la marginea orașelului. În inimile tuturor rămăsese vie amintirea lui Mișa. Din noaptea aceea nu au mai aflat nimic despre el.

Anii treceau, Simona creștea. A urmat la școală pînă într-o zi cînd Philippe i-a spus:

— Luna viitoare o să intri să lucrezi în fabrică. Nu mai putem răzbate altfel. Fii înțelegătoare și fă așa cum îți spun eu.

— Așa o să fac, tătucule. Dar pentru ce au murit atîția oameni în război, pentru ce ai luptat tu în maquis, pentru ce a fost rănit și poate a murit Mișa, zise fata cu glasul aproape înăbușit de plîns, dacă viața noastră nu s-a schimbat cu nimic.

Simona privește de sus, din ca-

mera de la hotel, peste orașul luminat fericit și care vîiește ca o mare cuprinsă de furtună.

Tot ceea ce vede acum îi amintește de nopțile acelea cînd veghina pînă tîrziu în noaptea în așteptarea unei veste de la tătucul ei nu mai știe unde se termină realitatea și de unde începe visul. În Moscova, Simona visa cu ochii deschiși. Sărbătoarea tinereții, Festivalul, o copleșea. Și totuși într-un colțisor din inimă mai stăruia o picătură de tristețe. O obseda gîndul că totdeauna în monotona ei viață din La Mourrière tot ceea ce a fost mai frumos a trecut atît de repede, încît se temea și acum că zilele acelea vor trece în zbor și bucuria ei nu va fi de pînă.

— Unde o fi unchiul Mișa?

Îi apărea în fața așa cum îl văzuse în ziua aceea lângă gardul de sîrmă al lagărului... Ochii mari, albaștri și plîni de nostalgie... părul blond... brațele groase, puternice...

Și apoi pachetelul acela cu bomboane... zîmbetul lui... noaptea cu ceață... Toate se desășurau în fața privirilor Simonei ca într-una din poveștile fantastice ale lui Hoffmann.

Dar va mai sta altele zile la Moscova și mîine e una dintre cele mai însemnate.

Spectatorii au răsturnat toate calculele constructorilor stadionului. Cînd au apărut echipele vîdzuhul a răsunit de aplauze.

Tînăra gimnastă franceză Simona Caro a fermecat prin finuța ei elegantă, prin grația mușcărilor, prin precizia exercițiilor.

Era bucurioasă. Obrajii îmbujorați o făceau și mai frumoasă. Cînd a terminat ultimul exercițiu valuri de aplauze scaldau întreg stadionul. Simona era fericită. Nici nu a observat cînd s-a apropiat de ea omul acela înalt cu ochi albaștri, cu părul blond. Purta în brațe un buchet de flori și un pachetel. Pe stadion s-a făcut liniște deplină. Celăleanul s-a apropiat, l-a înfrî cu o mîină florile și cu cealaltă pachetelul. Un pachetel de bomboane. Atunci Simona l-a recunoscut și a fîpat odată: Mișa! de parcă ar fi vrut ca glasul ei să poarte bucuria pînă la La Mourrière.

„S-a inserat. Reflecțiile mari, miile de lumini, rachetele și artișterii mai păstrează pe străzile Moscovei ceva din strălucirea zilei și foarte mult din feeria nopților de basm. Pe bulevarde s-a revărsat o mare de oameni.

— Și cum de-ai știut că sînt la Moscova, unchiule Mișa? l-a întrebă Simona pe vechiul ei prieten căruia anii, războiul i-au cărunțit fruntea, i-au ascutit trăsăturile feței. Doar ochii erau tot atît de mari, frumoși, albaștri și plîni de nostalgie.

— Vezi, nepoțica mea dragă, vremurile cu restriștea războiului au desprîșit mîi de oameni, dar cei care au rămas s-au întîlnit mai devreme sau mai tîrziu...

— Te înțeleg, unchiule drag, dar cum de ai știut că sînt aici?

— O să-ți povestesc. Eu lucrez pe un șantier din Urali. Într-o zi, unul dintre inginerii mai tineri mi-a arătat „Komsomolscaia Pravda” care publică o scrisoare adresată de micuța ta Comitetului de organizare a Festivalului...

— Cum? Mama? Și nu mi-a spus nimic la plecarea!

— Cred că a vrut să-ți facă o surpriză. Dar să-ți povestesc mai departe. În scrisoare Julienne povestea toate înfrîmplările care m-au adus în familia voastră și încheia cu rugămintea ca în cazul în care am scăpat cu viață din luptele de maquis să fii înștiințat să mă întîlnesc cu tine, să vă dau de veste...

— Și cînd ai citit scrisoarea unchiule Mișa?

— Ieri am citit-o și cu prima cursă de avion...

Pe seninul cerului nu se mai vedea nici o stea. Toțul se scaldă într-o baie de lumină.

DIN TOATA ȚARA

Concurs athletic la Rădăuți

Recent s-a desfășurat în orașul Rădăuți un concurs de atletism pentru categoria a II-a, la care participat sportivi din raioanele: Giurgiu, Suceava, „Cupa Statului” pe la regional” a revenit raionului Rădăuți care a totalizat 53 puncte.

Dintre rezultatele obținute, menționăm: Gh. Cristache (Rădăuți) 1 m. la înălțime (record regional); Tranciu (Rădăuți) 54 sec. pe 400 m. plat (record regional); Ady Berman (Cimpulung) 6 m. la sărituri în lungime; Maria Candrea (Rădăuți) 30 sec. pe 200 m. plat; Cătălina Boșoianu (Rădăuți) 25,77 m. aruncarea discului (record regional la junioare 15—16 ani).

C. Alexa, corespondent

In sfîrșit, cei din Hunedoara au unde înota

doara au unde înota

Amatorii de înot din Hunedoara duceau de mulți ani lipsa de un strand. Vechiul strand, din parcul I.C.S.H., a fost închis în anul 1956 din pricina defectării instalației de apă și complet neglijat pînă în această vară. Nu de mult, din inițiativa colectivului sportiv Energia I.C.S.H. strandul a fost renovat și pus la dispoziția amatorilor de înot, care frecventează în număr foarte mare.

N. Moraru, corespondent

Competiție de popice interrațională

interrațională

Comitetul CFS Tirnăveni a organizat un concurs de popice (refur), între selecționatele raionelor: Tirnăveni și Singiorgiul de pădure care a stîrnit un viu interes în rândurile iubitorilor acestei discipline sportive din cadrul celor două raioane. În ambele întîlniri, victoriile revenit selecționatei din Tirnăveni în tur 333 p.d. iar în retur 238 p.d. S-au remarcat popicarii Ștefan Marcuș, Aurel Nistor (selecționat din Tirnăveni), Geza Fülöp și trei Fabian, din selecționata Singiorgiului de pădure.

Ioan Hașaștu, corespondent

Complexul sportiv din Rimnicu-Vilcea

din Rimnicu-Vilcea

Zilele trecute, în cadrul unor manifestări sportive și culturale, care au asistat peste 5000 de spectatori, a fost inaugurat complexul sportiv din Rimnicu-Vilcea. Este vorba de o realizare importantă — o adevărată mîndrie a orașului — complex cuprinzînd: un teren de fotbal, înconjurat de o pistă olimpică, o pistă pentru trecerea normelor G.M.A., terenuri de volei și baschet, tenis de cîmp (acoperite cu zgură roșie).

La vechea tribună acoperită, a fost adăugată o altă tribună, din beton cu o capacitate de 2000 locuri, sub această tribună au fost construite cabine și instalații sanitare. Această bază sportivă este împrejmuită cu plăci din prefabricate.

Grigore Varabiescu, corespondent

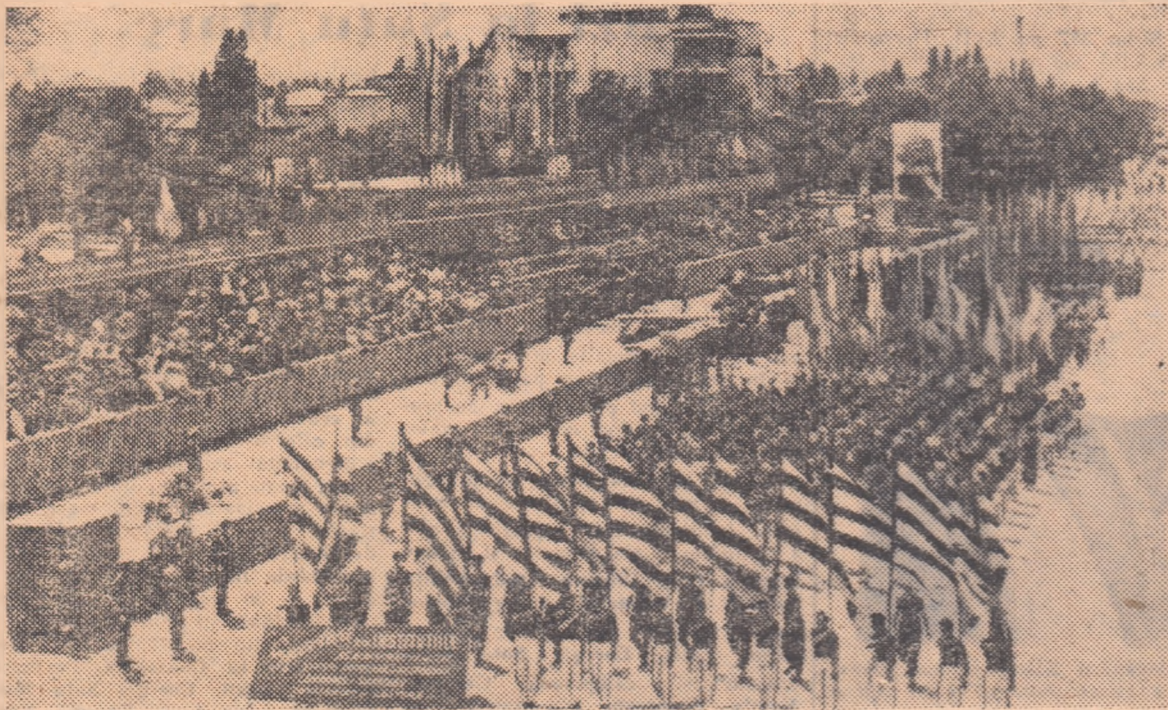
Gală de box la Constanța

Stadionul „Constructorul” din Constanța s-a dovedit a fi cu totul încăpător pentru spectatorii care sînt să asiste la interesanta gală de box în cadrul căreia s-au întîlnit giliștii colectivului sportiv Locomotiva din localitate și cei de la namo Orașul Stalin.

Meciurile au prilejuit dispute dirijite, pasionante cîmp, victoria venind, după o luptă strînsă, d-

Imagini de la marea sărbătoare

Trec sportivii... Tineri viguroși, cu fețele strălucind de optimism, cu corpurile călite pe terenurile de sport, își fac intrarea în piața Stalin, sfîrșind admirația și aplauzele celor din tribune. (Foto AGERPRES)

Spectator la campionatul celor 5 probe

Cînd joi seara crainica posturilor de radio a transmis textul buletinului meteorologic: „... pentru următoarele trei zile plouă...”, cred că oamenii cei mai înrîștiți la auzul acestei vești erau toți sportivii aflați la Sibiu. Ei nu se îngăteau să escaladeze Făgărașii și nici nu plănuiau vreo altă excursie la care să le-o zădărnicească ploaia. Îmbărcarea care îi aștepta era mult mai scurtă de numai 4.300 metri, și, în plus trebuia făcută... călare. Pentatloniștii aflați în preajma deschisurii campionatului național — fiindcă despre ei este vorba — aveau motivele să nu se bucure la știe că timpul le va fi neprielnic. Să parcurgi un traseu presărat nu numai cu obstacolele regulamentare, ci și cu călțile și noroiile aduse de ploaie, asta înseamnă... să se repete peripețiile din „Cupa Primăverii” din acest an, cînd o bună parte din concurenți, printre care și favoriștii au încheiat parcurșul de călărie cu 0 puncte.

Dar... buletinul meteorologic spune că NATURA... dispune. A dispus însă mai tirziu decît trebuia, adică exact în dimineața concursului. Or, traseul era atunci definitivat și la alcătuirea lui se finisase seama tocmai de obstacolul pe care forțe nevăzute îl ridicaseră parcă peste noapte: mocirlele și noroiul.

Întă-ne deci într-o splendidă dimineață de sfîrșit de vară în mult lăudata Dumbrăvă a Sibiului. Concurenții emoționați, arbitrii cu fanioanele, cronometrele și creioanele prețuite, și bine înțelese, caii, fercheșii ca de paradă.

Înaintea probei, se făceau, firește, pronosticuri. „Manciu, Roman sau Teodorescu” afirmă unul din arbitrii pezați la obstacolul nr. 4, care, ca să fie mai repede la curent cu ce se întimplă în probă s-a înarmat și cu un cronometru. „Dar Țintea?”, ripostează un diletant. „Țintea e bolnav. Are o infecție teribilă la picior, abia a putut să încalce.”

În mai puțin de două ceasuri, proba e terminată. Cel mai bun timp, un timp cu adevărat excepțional, răsplătit de altfel cum se cuvine cu peste 1.400 puncte (la concursul internațional

din acest an, primul clasat la călărie a avut 940 p.) a fost realizat de... Dumitru Țintea. Șchiopătînd, sportivul de la C.C.A., s-a prezentat și a doua zi la proba de scrimă. N-a mai fost primul, dar a luptat onorabil, așa cum stă bine unui sportiv tînar, unui campion care-și apără titlul.

Asaltul asupra titlurilor este însă în acest an mai îndirjit ca oricînd. Vigoarea cu care luptă sportivii aflați la Sibiu în campionatul celor 5 probe este ușor de explicat: „naționalele” contează drept criteriu de selecție pentru alcătuirea lotului care se va pregăti în vederea campionatelor mondiale din Suedia.

Pentatlonul modern este — ingrată soartă! — unul din acele sporturi „fără spectatori”. Pușini sînt cei care pot urmări, de la o zi la alta, și în locuri alit de diferite, întrecerile de pentatlon, care, vă asigur, nu sfău deloc mai prejos în ceea ce privește spectaculozitatea și... pasiunile pe care le pot stîrni, față de atîtea alte sporturi accesibile publicului larg. Există totuși spectatori fideli ai pentatlonului. Printre aceștia am remarcat-o la Sibiu pe Elena Teodorescu-Leușteanu, soția cunoscutului pentatlonist V. Teodorescu. A urmărit, gîtuită de emoție, iureșul pentatloniștilor peste obstacolele de la călărie. A stat neclintită, mai bine de 8 ore, în sala care a găzduit proba de spadă. „E mai frumos la gimnastică, nu-i așa?” — „Se poate, dar acolo am de prea puține ori prilejul să fiu spectatoare. Emoțiile mele sînt însă la fel de mari și acolo și aici!”

S-o lăsăm pe Lenușa să-și asiste, grijulie, soțul, să-l lăsăm pe Dumitru Țintea să se lupte mai departe cu durerile de la picior, pe antrenorii celor patru asociații să se precipite în jurul foilor cu rezultate și să calculeze, să anticipeze, să sperie, și să urmărim, în continuare, pasionanțele duelui ale pentatloniștilor de la Sibiu.

IACINT MANOLIU

Din Sibiu am primit telefonic rezultatele celei de a treia probe a campionatului republican de pentatlon

modern: tirul. La individual, proba a fost cîștigată de D. Țintea (C.C.A.) cu 193 din 200 (960 p.), urmat de V. Manciu (Progresul) 192 din 200 (940 p.), Dan Ionescu (C.C.A.) 178 (660 p.), D. Popescu (Progresul) 178, A. Mărcuța (Recolta) 178 și G. Schuster (Voința) 176 din 200 (620 p.). După trei probe, în clasamentul general individual situația se prezintă astfel: 1. V. Manciu 3206 p. 2. D. Țintea 3193 p. 3. G. Schuster 2723 p. 4. Dan Ionescu 2645 p. 5. V. Teodorescu (Progresul) 2601 p. 6. Al. Stoenscu (C.C.A.) 2421 p. Pe echipe, după trei probe: 1. C.C.A. 8.309 p. 2. Progresul 8.031 p. 3. Voința 6578 p. 4. Recolta 6466 p. Azi are loc proba de inot, iar mîine ultima probă, crosul.

LUDOVIC SZABO, cîștigător a doua medalii de aur, ne vorbește despre

Cursa de șase zile

Examenul de maturitate al motocicliștilor noștri

Între 15—20 septembrie, se va desfășura în Cehoslovacia (la SPINDLERUV MLYN), a XXXII-a ediție a competiției motocicliste, de talie mondială, „Cursa de 6 zile”, la care sportivii noștri participă pentru a IV-a oară. În legătură cu această importantă cursă, am găsit potrivit să stăm de vorbă cu valorosul nostru reprezentant Ludovic SZABO, cîștigătorul a două medalii de aur (1955 și 1956).

— Ca să vă puteți da seama — a precizat Szabo — de interesul pe care îl prezintă această competiție, voi sublinia că, anual, iau parte peste 300 de motocicliști din aproape 30 de țări. Pînă acum cîțiva ani, traseul cuprindea teren variat, într-un procentaj de cel mult 15 la sută, restul fiind drum accesibil, pe alocuri chiar foarte bun. În ultimii ani însă, organizatorii au accentuat duritatea traseului, care a ajuns pînă la peste 70 la sută teren variat.

— Din ce constă un asemenea traseu pe teren variat?

— Parcurș de munte, prin păduri, pe poteci sinuoase (presărate cu cioturi), rîpe nisipoase, pante abrupte, uneori trebuind să străbați lungi porțiuni de grohotiș sau pe firul unei suvițe de apă. Alteori, ai de trecut nenumărate vaduri, teren mlînos sau drumeaguri nisipoase și înguste. Un amănunt: în 1955, în Cehoslovacia, pe o distanță de numai 7 km, am avut peste 90 de viraje în loc. În acel an, în prima etapă, au abandonat 111 concurenți.

— Un adevărat motocros, după cum se vede.

— Exact. Singura deosebire este că în 6 zile străbăteam 2.000 km, iar într-un motocros numai cîteva zeci de kilometri. Marea dificultate este însă că și mediile orare impuse au crescut simțitor față de edițiile anterioare; iar punctele de controluri orare sînt acum mult mai apropiate. Aceasta înseamnă că este imposibil să-ți asiguri mai mult de 3—4 minute avans, de la un control la altul, pentru o fugară revizuire a mașinii.

— Și de ce toată această duritate crescîndă?

— În realitate, „Cursa de 6 zile” este o întrecere acerbă între diferitele fabrici de motociclete din numeroase țări. Ca atare, interesele fabricilor cer condiții din ce în ce mai grele. Paralel cu clasamentul pentru echipele de fabrici (care datează din 1913), se face și un clasament pe echipe de cluburi sportive (din 1924 încoace), clasament în care noi am ocupat locuri onorabile: 8 și 10, din cîteva zeci de echipe participante.

— Ce ne puteți spune despre ediția din acest an?

— Traseul este situat în inima munților. Desigur, vom avea de înfruntat, și de data asta, vremea schimbătoare. Plecăm pe soare, apoi plouă, se face frig, uneori cade măzărică, și totuși trebuie să mergem înainte. Și asta, timp de 6 zile în șir, cîte 8 sau 10 ore de stat în șă (circa 400 km. pe zi). O mică pauză pentru masa de prînz, de 40 minute, timp în care nu ai voie să te atingi de mașină, cu care reiei apoi cursa, așa cum ai de-pus-o în parcul de mașini, în clipa cînd ai terminat prima semietapă.

— Și acum, vă rugăm, ceva despre calitățile ce se cer concurenților.

— În primul rînd, o excelentă condiție fizică. Ai de împins motocicleta, prin diferite porțiuni dificile, 10—15 km. în total, într-o singură zi. Un calm desăvîrșit, o atenție extraordinară, spre a evita defecțiunile materiale, care costă multe puncte de penalizare. Un ochi ager, o justă orientare în orice moment, precum și o precizie apreciere a mediei orare pe orice fel de teren. Dar, mai ales, nervi tari, cit mai tari!

— Cu alte cuvinte, „Cursa de 6 zile” este un extraordinar examen de maturitate al motocicliștilor.

— Sînt în totul de acord cu această calificare, — a încheiat interlocutorul nostru.

EMIL IENCEC

Surpriza arbitrilor I. Moraru

Ce credeți că s-a întimplat sîmbătă, la Arad, în timpul desfășurării meciului de fotbal dintre Energia Mead și Locomotivă Timișoara, din cadrul campionatului categoriei B? O să vă spunem noi, fiindcă altfel nici aici dintre Do. care numeresc 12 rezultate exacte la „Pronosport”, oameni cu... inspirație, ce mai încolo și încoace, n-ar putea ghici, nici pe deparle, despre ce ar putea fi vorba...

Ce s-a întimplat? S-a întimplat nici mai mult nici mai puțin decît că, la un moment dat, arbitrul I. Moraru din Cluj, orînd să fluiera un henț, a constatat că... pierduse fluierul! Cînd l-a pierdut, nu putea să-și dea seama, mai ales că de vro zece minute în joc nu intervenise nici un fel de irregularitate astfel că nu trebuia să facă apel la fluier. Acum, cînd, în sfîrșit, se produsese o infracțiune, — poftim! — fluiera dacă poți...

În fața acestei situații, arbitrul Moraru a început să facă semne cu mina, a oprit jocul și cu toșii au început să caute fluierul pe teren, în hohotele de ris ale mulțimii. După cîteva minute de căutare febrile, l-au găsit într-un colț al terenului, astfel că a putut reincepe meciul.

Acum că s-a găsit fluierul, folosim și noi ocazia, pentru a flutura...

În 4 rînduri

La meciurile de fotbal din Cluj tribuna fiind foarte mică, majoritatea spectato-rilor stau în picioare. Eu cred că nu e de prisos Dacă voi pune-o întrebare: Problema lor cu statul jos Rămîne mult timp... în picioare?

Uite sediul, nu e sediul!

Cunoașteți jocul „de-a v-ași ascunselea”? În anii copilăriei, care dintre noi nu era fericit să ia parte la acest joc și să se pitească după lăzi, dinăoă buloale, după vreo ușă, după orice îi putea oțeri un ascunziș, cit mai bun, de unde să ridă de strădaniile celui care era „la căuțat”?

Se pare că tot. Ion Ilieș, președintele comitetului executiv al sflatului raional Mizil a fost alit de captivat de acest joc cînd era copil, în-cît s-a gîndit să organizeze un joc „de-a v-ași ascunselea” și pentru cel mari.

Zis și... făcut. Într-o bună zi, cînd oamenii, mînași de cine știe ce treburi, s-au dus la sediul Comitetului C.F.S. raional, au constatat că acolo funcționa acum un serviciu al sflatului popular. Comitetul C.F.S. fusese mutat în locul secțiunii organizatorice. Nu apucară însă cetățenii din oraș, să aște noua adresă a Comitetului C.F.S. cînd sediul se schimbă din nou. Comitetul C.F.S. fusese instalat acum în locul secțiunii combustibil. Bucuroși că aa dat de... urmele Comitetului C.F.S., sportivii din Mizil, au venit cu diverse cereri, care li s-au rește, n-au putut fi toate rezolvate pe loc. Peste cîteva zile însă, cînd au venit să se intereseze de soarta cererilor lor, Comitetul C.F.S. dispăruse iarăși. Tot, Ilieș, împreună cu tot. Mihăilescu, șeful secțiunii administrative a sflatului, îl mutase în altă parte: în fosta secție administrativă.

Și cu asta, povestea părea să se sfîrșească. Văzînd că trece săptămîna și sediul rămîne pe loc, tot. Mihai Piroșca, președintele Comitetului C.F.S. a prins curaj și a plecat pentru două zile din Mizil. Cînd s-a întors însă, n-a mai găsit nici urmă de sediul. Acolo era acum secția de valorificări a sflatului popular. Mobilierul Comitetului C.F.S. — după cum ne înformază corespondentul nostru Stan Gheorghe — fusese aruncat în garajul de mașini al sflatului...

De-atunci, practic, Comitetul C.F.S. nu mai are nici un sediul.

E inutil, deci, sositul la Mizil, să întrebăm pe cineva unde e sediul Comitetului C.F.S. Cel mult te va putea informa unde a fost cu o zi înainte...

Desen de MATTY

Cîștigătorul probei de călărie din cadrul campionatelor naționale de pentatlon modern, Dumitru Țintea, trecînd cu calul Rezistent peste unul din obstacole.

atele de tir au fost inaugurate cu un excepțional record:

8 p. LA PISTOL PRECIZIE!

— „Klaus merge la record!”
— „Cum? Doar a început cu o serie mediocră de 86! Cum de a „reperat-o?”

— „Cu „una” de 95, și apoi 93, 96 și 92, iar acum merge în serie!”
Intr-adevăr, dinamovistul Alexandru Klaus era la un pas de record. Al treilea record al țării la pistol precizie stabilit în mai puțin de trei luni, după ce doi ani așteptasem o performanță superioară celui 549 puncte realizat de Iulius Piepcea la campionatele europene de la București.

Alexandru Klaus, calm, nestingherit de „poporul” care-i urmărea din spate fiecare foc, cu siguranța și stăpînirea omului care se simte pregătit și capabil de rezultate bune, trăgea „decar” după „decar” în acel ritm rapid în care este obișnuit să-și consume fiecare țintă. Ultima serie de 10 focuri: 96 puncte (un „optar”, doi „nouari” și șapte „decari”). Rezultat final: 558 puncte, patru puncte peste vechiul record deținut de Iulius Piepcea și, mai ales, o performanță de valoare mondială, egală cu a învingătorului de la recentul concurs internațional de la Kiev (Weinstein-Uniunea Sovietică), superioară cu două puncte performanței cu care Linousvuo (Finlanda) a cucerit la Melbourne medalia de aur!

Noul campion și recordman al țării a părăsit standul pe deplin satisfăcut. Printre altele, este fericit că a obținut a doua normă de maestru al sportului și astfel învidiată distincție sportivă îi va reveni curînd. De doi ani și jumătate, de cînd a debutat în rîndurile trăgătorilor de pistol liber, tînde, muncește pentru acest titlu.

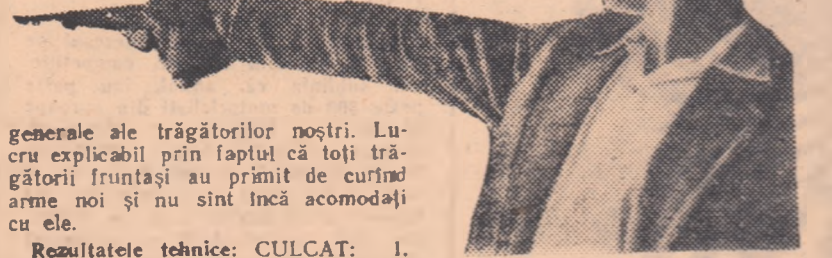
Primul care l-a felicitat pentru tripla sa performanță este vechiul campion și recordman, Iulius Piepcea. Prietenește, i-a promis însă pe cînd revanșa. Klaus o așteaptă, pentru că el este primul convins că nu mai din această dispută directă performanțele la pistol liber vor fi în continuă creștere. Doi ani, cît timp Iulius Piepcea lupta de unul singur cu „bariera” celor 550 puncte, recordul s-a încăpăținat la 549 p. Anul acesta, cînd în ajutorul lui Piepcea a venit și Klaus și imediat în apropiere Jeglinski, Magyar s.a., cele 550 p. au fost spulberate. Mai înții, autor Alexandru Klaus, cu 553 p. (18 mai), apoi — la două săptămîni — Piepcea reintră în posesia recordului cu 554 p. Și acum 558 p. Ce urmează? Fără îndoială lupta continuă, deci vom asista la noi performanțe. Mai cu seamă că Piepcea le-a promis și verbal și prin acea serie de 97 p. realizată ieri, care reprezintă cea mai bună țintă reușită pe poligonul Tuzari la pistol precizie.

Și acum rezultatele: 1. ALEXANDRU KLAUS (Dinamo) 558 p. — campion și recordman R.P.R.; 2. Tadeus Jeglinski (Dinamo) 545 p.; 3. Iulius Piepcea (Progresul) 545 p.; 4. T. Mănicatide (Progr.) 539 p.; 5.

M. Dochiliță (C.C.A.) 534 p.
In probele de armă liberă calibru mare, Iosif Sirbu nu a avut contracandidat la genunchi, picioare și 3x40, adjudecîndu-și, la diferență, trei titluri de campion. Numai la culcat a putut fi întrecut de Laurian Cristescu, care astfel și-a respectat angajamentul și pronosticul de acum cinci zile: „Trei titluri lui „nea Iosif”, iar mie, culcatul!”. Performanțele, cu excepția celei de la culcat (389 p.) care este la un punct sub recordul R.P.R. și a celei de la 3x40 (1117 p.), nu sînt la nivelul posibilităților

1. I. Sirbu 357 p.; 2. H. Herșcovici (A.V.S.A.P.) 353 p.; 3. P. Sandor (Dinamo) 344 p.; 3x40: 1. I. Sirbu 1117 p.; 2. L. Cristescu 1088 p.; 3. V. Panțuru 1080 p.
Campionatele continuă.

RENATO ILIESCU

Alexandru Klaus, primul român care a trecut „bariera” celor 550 p. la pistol precizie, se apropie acum de „obstacolul” celor 560 p!

Foto: A. TZIMSCHER

generale ale trăgătorilor noștri. Lucru explicabil prin faptul că toți trăgătorii fruntași au primit de curînd arme noi și nu sînt încă acomodați cu ele.

Rezultatele tehnice: CULCAT: 1. L. Cristescu (C.C.A.) 389 p. — campion R.P.R.; 2. I. Sirbu (C.C.A.) 387 p.; 3. V. Panțuru (Dinamo) 382 p.; GENUNCHI: 1. I. Sirbu 373 p.; 2. I. Văcaru (Dinamo) 364 p.; 3. M. Nagy (A.V.S.A.P.) 363 p.; PICIOARE:

Turneul de calificare la baschet feminin începe azi la Satu Mare

În lunile iunie și august s-au desfășurat în mai multe centre din țară numeroasele partide ale turneelor zonale care aveau să hotărască pe finalistele celor două turnee de calificare la baschet. În prezent, sînt cunoscute toate cele 12 echipe (6 masculine și 6 feminine) care vor evolua în cadrul la Satu Mare și respectiv Constanța. În general, trebuie spus că acest sistem împărțit pe grupe în care fiecare echipă a jucat cu toate celelalte alit acasă cît și în deplasare ni se pare cel mai potrivit, el dînd posibilitatea de promovare formațiilor celor mai valoroase și constante.

Astăzi la Satu Mare se inaugurează turneul de calificare al echipelor feminine. La el participă cele 4 cîștigătoare ale grupelor și anume Energia Cluj, Dinamo Arad, Voința Salonta și Voința C. Lung Moldovenesc. Alături de ele vor concura echipa gazdă Energia Satu Mare precum și campioana Capitalei Voința București. Din datele pe care le deținem asupra compețitorilor se poate deduce că turneul va fi deosebit de disputat, majoritatea

finalistelor terminînd fără înfrîngerii etapa anterioară de calificare. Astfel, Energia Cluj (fosta divizionară unde joacă și cunoscuta Elza Sebestyen) nu a pierdut nici unul din cele 12 meciuri susținute, obținînd coșaverajul de 695—259. Voința Salonta (o echipă destul de tinăra cu o apreciată jucătoare pivot Agneta Arbore) a cîștigat toate cele 11 meciuri (646—248 p.) ca și Voința Cîmpulung Moldovenesc: 10 partide, 10 victorii (420—197 p.). În fine, Dinamo Arad (o formație tinăra cu câteva elemente de la Progresul Arad) a cedat doar într-un singur meci din cele 6 jucate. De asemenea, pretendentă serioasă la cele două locuri prime este și Voința București. Arma principală: o mai mare experiență. Turneul de la Satu Mare se desfășoară între 27 august și 1 septembrie inclusiv, cu o zi de odihnă la 30 august.

Baschetbaliștii se vor întrece și ei, dar puțin mai tîrziu între 3—8 septembrie la Constanța. Participă Recolta Galați, Energia Satu Mare, Flămura roșie Cluj, Energia Năvodari (cîștigătorii ale celor 4 grupe), C. S. Marina Constanța (echipa gazdă) și Progresul Invățămînt București (campioana Capitalei). Despre ei vom da mai multe date în preajma concursului. Primele două clasate ale turneelor de calificare vor mai avea de trecut un hop pentru a ajunge în prima categorie a țării. Ele vor întîlni la mijlocul lunii septembrie, în localitățile echipelor cîștigătoare ale întrecerilor actuale, pe cele două retrogradate din fiecare campionat. De-abia acestea vor fi adevăratele finale.

FIERBERE ÎN LUMEA BOXULUI

— Crește ritmul pregătirilor în vederea apropiatelor campionate republicane —

Lumea boxului este în fierbere. Campionatele republicane bat la ușă și — cum e normal — pregătirile se află în stadiul de maximă intensitate. Fiecare pugilist fiind dornic să se prezînte cît mai bine la startul competiției din septembrie, în toate „taberele” se desfășoară antrenamente intense, au loc reuniuni de verificare, iar antrenorii se gîndesc la unele treceri dintr-o categorie în alta despre care se spune că vor constitui mari surprize. Ca aspect general, secțiile de box ale asociațiilor și colectivelor sportive se aseamănă în aceste zile unor „cartiere generale” în preajma unor mari și importante bătălii...

„PRELUDIU” LA CAMPIONATE

Fără îndoială că nici boxerii din asociația Voința nu puteau face excepție de la regulă. Nu ne-am mirat deci aflîndu-l pe arbitru internațional Petre Epureanu, conducînd, în chip de „general”, planurile de... atac.
— N-am să vă întreb dacă sinteți la punct cu pregătirea. În ultima vreme ați avut ațitea întîlniri încît am toate motivele să vă cred cu antrenamentele la zi...

— Fără discuții! Băieții au avut întîlniri interne și internaționale. De aceea, norma de șase întîlniri amicale fixată de comisia centrală nu ne sperie, așa cum s-a întîmplat cu Spakov și Nour...
— Ce aveți în perspectivă?

— Marți 27 august începe la Sibiu campionatul de box (seniori) al asociației. Nu vor lipsi din ring campionul Ludovic Ambruș, Toma Ilie, C. Gherasim, D. Adam, frații Bogol D. Boiangiu, Gh. Lache și toți ceilalți boxori ai noștri care au clasificare de prima categorie. Vor fi trei reu-

In ultima sa ședință, biroul comisiei centrale a analizat felul în care decurg pregătirile pentru campionatele republicane individuale de box, luînd o serie de importante hotărîri. Astfel, au fost fixate în mod definitiv orașele în care se vor disputa întrecerile etapei de zonă. Acestea sînt PLOEȘTI, CRAIOVA, ORAȘUL STALIN și ORADEA. Tragerea la sorți pentru etapa de zonă va avea loc astăzi, la ora 18, la C.C.F.S. (CM (str. Vasile Conta), fiind invitați să asiste delegații ai asociațiilor sportive. Pînă acum s-au înregistrat 185 înscrieri la campionate dar numărul acestora va fi definitivat în cursul zilei de azi.

„muni „tari” care sper că vor atrage mulți spectatori din rîndurile celor veniți la odihnă pe Valea Prahovei. Campionatul asociației va fi cea mai bună verificare înaintea marilor întreceri. În campionatele republicane, sperăm ca Toma Ilie, Ludovic Ambruș, D. Boiangiu, C. Gherasim și

chiar Adolf Cristea să aibă un cuvînt de spus...

PUGILISII CRAIOVENI SE PREGATESC DE ZOR

Despre pregătirea pugiliștilor craioveni am aflat amănunte prin intermediul secretarului comisiei regionale de box Craiova, Valentin Berezovschi. Bine înțeles că ne grăbim să vă împărtășim noutățile. Boxerii de la Dinamo Craiova, zece la număr, se antrenează de zor sub priceputa îndrumare a maestrului Petre Alexandrescu. În fruntea lotului se află „mijlociul” Petre Doca și „semi-uzorul” Iosif Olaru. Craiovenii își pun mari speranțe în cei doi favoriți ai lor și sînt convinși că nu vor fi... dezamăgiți. De asemenea, printre boxerii craioveni care vor fi prezenți la campionate, se numără și Matei Godeanu, precum și tînărul „greu” Ștefan Marcovicianu. Și încă ceva: siguri de „bagajul” lor de multe întîlniri amicale, craiovenii par a fi și ei de acord cu „norma” care dă atîta durere de cap altora...

METALURGIȘTII SINT GATA DE ÎNTRECIERE

La inspecția de box din CCFS este un du-te-vino permanent de boxerii, antrenori și arbitri. Acolo l-am găsit și pe antrenorul metalurgicilor de la „23 August”, Ion Stoianovici.

— Ce surprize ne pregătești pentru campionate?

— Una singură: un lot bine pregătit. Mă bizui în special pe Dănilă Done, Dumitru Rizea și Alexandru Călărășu, care pare să-și revină la valoarea din trecut. Dintre boxerii de la „23 August” cred că mai pot emite pretenții Ștefan Gheorghie, Dinu Eugen și Ștefan Bogdan.
— Deci, întreaga „garnitură” va fi prezentă la datorie. Nu sînt indisponibilități?
— Călărășu este rănit la arcadă din meciul cu Prunoiu. Din fericire, accidentul n-a fost prea grav. Sper să se vindece în câteva zile, ca să-și poată relua antrenamentul „la mînuși”.

M. G.

50 DE CĂLĂREȚI ȘI-AU ANUNȚAT PARTICIPAREA

(Urmare din pag. 1)

pe participarea a 50 de călăreți și 100 de cai.

Programul de desfășurare al concursului hipic internațional, care începe duminică 1 septembrie și va ține pînă duminică următoare, cuprinde următoarele probe: 1 septembrie: festivitatea de deschidere a concursului; proba de deschidere (obstacole); 2 septembrie: proba completă (dresaj); proba de vîntoare (obstacole de 1.30 m.); proba de obstacole categoria M; 3 septembrie: proba completă (fond); 4 septembrie: dresaj categoria A; proba completă (obstacole); proba de obstacole categoria G; proba pe doi cai; 5 septembrie: dresaj categoria B; proba de obstacole nenumerotată; ștafeta pe echipe; probe naționale (demonstrații în nocturnă); 7 septembrie: premiul de dresaj „Gheorghie” (categoria B); Cupa Națunilor; proba de obstacole femei; proba de durată (în nocturnă); 8 septembrie: marele premiu de dresaj (Categoria C-Olimpică); proba de „adio”, demonstrații de dresaj; premiul învingătorilor; festivitatea de închidere.

Este fără îndoială un program interesant și, fiind seamă de valoarea viitorilor protagoniști, putem fi siguri că vom asista la întreceri viu disputate și de un ridicat nivel tehnic.

Deci, la sfîrșitul acestei săptămîni: randevu la concursul internațional de călărie din incinta parcului Gheorghie Gheorghiu-Dej!

DUPA CAMPIONATELE CICLISTE DE FOND

● Cu sau fără clauze? ● Pe trasee de plat sau de munte?

Așa dar, nu este neapărat nevoie de anumite clauze, de o medie orară impusă (barem), ca să avem alergări viu disputate ci, în primul rînd, trebuie să existe dorința fermă a concurenților de a se „bate” pentru victorie. De aci în mod firesc, alergări viu disputate, dinamice, cu faze interesante, spectaculoase și, implicit, medii orare cît mai ridicate.

Că este așa, a dovedit-o din plin ultima ediție a campionatului republican de fond. Secretul că „fatidica” cifră de 37 km/h (baremul impus) a fost confortabil depășită nu a constat, după părerea noastră, în teama că nu se va decerne titlul (ca anul trecut, cînd nu s-a realizat 37 km/h), ci în faptul că cicliștii a două formații puternice, Dinamo și C.C.A., s-au „războit” serios pentru victoria pe care au vizat-o în măsură egală. Lor li s-au alăturat, cu însuflețire, alergători din alte asociații.

Pentru a se obține medii orare cît mai ridicate, considerăm că nu este necesar — în primul rînd — să se impună o anumită cifră, ci trebuie să existe la majoritatea concurenților competitivitatea. La noi se realizează frecvent în etape de 150—200 km. medii orare de 37.38 sau chiar mai mult, fără ca să existe clauza baremului. Reiese de aci, că dacă cicliștii sînt animați de

dorința de a învinge și înțeleg rostul combativității, atunci baremul devine ceva cu totul secundar. Desigur, un campionat trebuie să fie campionat (alergare vie, dinamică, disputată energic), iar cel care obține titlul să nu fie cîștigătorul unei curse anoste.

Or, perspectiva realizării unei alergări fide are mult prea puțini sorti de înfăptuire, astăzi, cînd știut este că, după cum am notat, cursele noastre sînt, în genere, rapide. Iată de ce socotim că, după doi ani de experimentare a formulei cu medii orare impuse, ar fi cazul să se renunțe pentru următoarele două ediții ale campionatului la această formulă. După aceste două noi ediții se va analiza dacă este sau nu necesar să se revină la formula baremului.

Notăm, cu acest prilej, că proba de campionat disputată pe o șosea perfect plată, București-Pitești, nu corespunde în întregime unui campionat în care traseul trebuie să cuprîndă urcușuri, coborîșuri, serpentine, constituînd un examen complex, specific unei probe de fond. Ca atare, forul nostru ciclist ar trebui să reflecteze la un alt traseu, cu porțiuni de munte, pe care îl socotim mult mai adecvat pentru decernarea titlului de campion. O alergare de 200 km, pe un traseu perfect plat, oricît de rapidă ar fi ea, nu poate alcătui un examen edificator asupra posibilităților celor care luptă pentru titlul de campion.

Să alegem, deci, trasee asfaltate, cît mai dure. Să nu ne lăsăm înțințați de medii orare arătoase, obținute pe trasee ușoare, ci să căutăm parcursuri complexe, care, totodată, sîrvesc și ca un mijloc eficace de pregătire a cicliștilor noștri pentru etape grele. Căci, să nu uităm, în marea majoritate a probelor de peste hotare, cursele cicliste cuprînd escaldarea unor serioase urcușuri, și coborîșuri în serpentine, de mai mulți kilometri. Or, în asemenea probe, ne-am descurcat deseori — după cum se știe — foarte anevoie, atît la urcuș cît și la coborîre.

Dacă am făcut progrese evidente în ceea ce privește rapiditatea pe șosele plate, în genere, este necesar să atacăm acum și alte laturi privind pregătirea complexă a cicliștilor noștri. E vorba de trasee de munte, în care, de asemenea, să urmărim treptat obținerea unor medii orare din ce în ce mai ridicate. În felul acesta, credem, vom demonstra că ne preocupăm în totul de progresul ciclismului nostru pe șosea. Fără îndoială că, perseverînd pe această linie, vom aduce o contribuție prețioasă la dezvoltarea ciclismului de fond, ajutînd la creșterea în ansamblu a acestei specialități a activității cicliste — fondul — care se compune dintr-o serie de laturi multiple și variate, nu numai din probe pe șosele „biliar”.

Em. I.

Fericiți, cei doi campioni de fond Gabriel MOICEANU (Dinamo) și Muria KATO (Voința) se felicită reciproc, după victorie.

(Foto: T. ROIBU)

SA REȚINEM DIN ETAPA DE DUMINICA LUCRUL CEL MAI PREȚIOS: UN MECI DE FOTBAL SE JOACA 90 DE MINUTE

Jocurile de duminică au dat campionatului categoriei A o alură pasionantă care deschide acestei competiții perspective din cele mai interesante. La București, Arad și Timișoara spectatorii au avut de ce palpa, alături de echipe. Patru din tre acestea nu și-au putut păstra avantajul luat la un moment dat, deși unele din ele ajunseseră la scoruri care lăsaus impresia unor victorii sigure. Chiar și diferențele de comportare și scoruri față de etapa precedentă (de la 0-3 la 5-1 Energia Ploiești, de la 3-1 la 1-5 Energia Tg. Mureș sau de la 1-3 la 3-0 Dinamo Cluj) au fost de natură să contribuie la creșterea interesului pentru competiție.

Mai important decât această caracteristică a duminicii fotbalistice este că nivelul jocurilor a fost ceva mai bun și că sînt speranțe ca el să se îmbunătățească și mai mult. Ceea ce nu va fi decât în interesul competiției și al... selecționării, deși în prezent observatorii încă au bătăi de cap.

Campionatul continuă, însă, RAR, DAR SEVER. Fotbalul obișnuiește ca din cînd în cînd să dea severe avertismente. El reamintește fotbalistilor, rar dar usturător, că un meci se joacă 90 de minute. Jucătorii noștri însă, uită foarte repede acest lucru elementar. Duminică, Locomotiva București a

mai ales că și dorea și lupta să reducă scorul, și a dat în numele fotbalului cea mai usturătoare lecție nu numai prea increzuților jucători ai Locomotivei, ci tuturor fotbalistilor din țară.

Subliniind acest fapt nu facem altceva decât să scoatem în evidență cel mai prețios învățămînt din această etapă: un joc de fotbal durează 90 de minute. Fotbaliști, jucați 90 de minute!

Și pentru că sîntem la acest capitol, să reamintim meritele tenacei și perseverentei echipe a Steagului Roșu. La un pas de retrogradare din categoria B și chiar la destrămarea în 1955, echipa metalurgistilor din Orașul Stalin a avut suficiente resurse morale să depășească momentele critice, să-și revie, să cîștige în mod strălucit campionatul 1956, promovînd în categoria A, unde alături de formații fruntașe nu numai că s-a afirmat, dar le-a dat și lecții de cum trebuie să lupte pe teren. (p. g.)

SUPLIMENT LA CRONICA DE LA ARAD

● Duminică, Flamura roșie a jucat și luptat, făcînd o adevărată risipă de energie, cu mult mai bine decît în partida cu Dinamo București. Eforturile depuse însă credem că vor lăsa urme, mai ales la jucătorii mai în vîrstă. De aceea jocul de duminică, de la Oradea cu Progresul, se anunță foarte greu pentru arădeni. Aici va trebui să intervină priceperea antrenorului Mladin pentru a face mai puțin resimțite la Oradea eforturile depuse contra C.C.A.-ului.

● Jucătorii bucureșteni au dezarmat în fața ambiției și puterii de luptă a textiliștilor, s-au lăsat angrenați în ritmul de joc al acestora și au uitat să acționeze așa cum știu ei de obicei: joc rapid desfășurat mai ales pe extreme. Și au extreme bune pentru un astfel de joc. În două rînduri au procedat așa, au depășit ușor pe adversarii direcți, lipsiți de mobilitate, și au marcat două goluri prin Constantin (unul fiind anulat de arbitru la semnarea celui de tușe, pentru că Căcoveanu a centrat din afara terenului). Jucînd astfel în mod constant, militarii ar fi putut schimba aspectul jocului.

● Foarte multe discuții a provocat arbitrajul lui P. Bădea (Orașul Stalin). După părerea noastră, arbitrajul a corespuns, reușind să ducă la bun sfîrșit un joc foarte greu, rapid, dur, cu multe „violenții” de ambele părți. A avut însă și câteva scăpări dintre care importantă a fost aceea din min. 50 cînd Szekely trebuia penalizat pentru fault asupra lui Dumitrescu și nici de cum să fie gratulat cu o lovitură liberă de la 16 m. pentru un hands în careu comis, involuntar, de Dumitrescu, care a căzut împins de Szekely.

● Și o declarație a observatorului special, antrenorul Gorgorin: „Lupta pentru rezultat a dăunat calității jocului, în special în faza finală a acțiunilor. Flamura roșie este în progres, în schimb C.C.A. s-a comportat sub posibilitățile sale. Dintre selecționabili au corespuns Apolzan, Zavoda H, Toma și Jenci. De la Fl. roșie pot fi luați în considerare Petschowski și Serfözö”. (R. Iliescu)

In urma trerii și omologării celor 896.007 variante depuse la concursul Pronoport nr. 34 (etapa din 25 august 1957) au fost stabilite următoarele premii:

Premiul I: 5 variante cu 12 rezultate exacte revenind fiecărei variante cite 39.800 lei;

Premiul II: 165 variante cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cite 2.274 lei;

Premiul III: 1.241 variante cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cite 288 lei.

Premiul I a fost obținut de: Vlase Ion din Cluj str. Horia nr. 65; Nenciu Nicolae din Sinaia Complexul „Peșea”; Poszar Francisc din Oradea str. Orban 72; Stoica Constantin din București Splaiul Independenței 43 și Progor Ana din București str. Episcop Radu 43.

● 12 meciuri autohtone — 6 din cadrul primei categorii și 6 din categoria secundă — iată „cuprînsul” concursului nr. 35 (etapa din 1 septembrie). Un cuprîns care, fără îndoială, va aduce odată cu creșterea numărului de variante depuse de la concursul nr. 33 la concursul nr. 34 creșterea a fost de peste 200.000 și o ridicare apreciabilă a valorii premiilor. Dar să... trecem în revistă fiecare dintre cele 12 meciuri ale programului lăsînd pe seama participanților și mărirea numărului de variante și bucuria obținerii unui premiu de zece sau chiar sute de mii de lei...

Casa Centrală a Armatei va infrunta o altă formație bucureșteană, Progresul care duminică era... gata, gata să se lase egalată de Energia Petroșani. În mod normal, militarii pornesc favorizii mai ales că meciul egal de la Arad le-a cam încurcat socoteliile de a se instala de la început în fruntea clasamentului. Deel, un prim solist, Locomotiva Bucu-

Campionatul mondial de fotbal

PREGĂTIRI INTENSE ÎN IUGOSLAVIA PENTRU JOCUL CU R.P.R.

Cercurile fotbalistice din Iugoslavia acordă o importanță deosebită meciului de la 29 septembrie cu România și pe bună dreptate. De acest joc depinde în cea mai mare măsură care echipă reprezentativă va pleca anul viitor în Suedia, la turneul final al campionatului mondial.

Ce va aduce această nouă confruntare romino-iugoslavă? Iată ceea ce se va ști abia în seara zilei de 29 septembrie. Sigur este doar că în ambele tabere au început pregătiri febrile.

același timp, au fost luate măsuri pentru buna pregătire, controlată, a jucătorilor la cluburile lor.

DOUA ANTRENAMENTE, UN JOG INTERNAȚIONAL ȘI UN CANTONAMENT

MASURI PRELIMINARE

Informațiile primite din Iugoslavia ca și zărele de specialitate iugoslavă exprimă grija cu care oficialitățile pregătesc meciurile internaționale din toamnă și în primul rînd cele din preliminariile campionatului mondial. Ziarul „SPORT” din Belgrad a publicat două interesante interviuri cu Al. Tirnanici, căpitanul federal, și Milorad Lișanin, se cretarul general al federației iugoslave, interviuri care cuprind păreri asupra echipei noastre și jocului de la 29 septembrie, precum și amănunte în legătură cu pregătirile fotbalistilor iugoslavi.

Ca și la noi, campionatul național constituie baza selecționării. Campionatul a și început, de la 11 august. Înainte însă, s-a ținut o conferință (bună ar fi fost și la noi și n-ar fi tirziu să se țină și acum) cu toți antrenorii echipelor din prima ligă, cărora li s-a adus la cunoștință planul de pregătire a echipei naționale pentru campionatul mondial și li s-a trasat ca sarcină principală punerea și menținerea în formă a jucătorilor și informarea, periodică, a comisiei de pregătire din sinul federației. În

Primul antrenament va avea loc la 28 august la Belgrad. Vor lua parte 14 jucători aleși în baza observațiilor făcute în timpul celor trei etape de campionat și convocați după jocurile din 25 august. A doua sesiune de pregătire va avea loc, tot la Belgrad, după etapa de campionat din 8 septembrie. Toate aceste pregătiri se vor face în vederea meciului cu Austria (echipa A și juniorii la Belgrad, echipa B și de tineret în Austria) de la 15 septembrie. În acest joc, Iugoslavia va face o primă și serioasă verificare. După acest meci, echipa A își va continua pregătirile, pînă la plecarea în România, într-o localitate care n-a fost încă stabilită. Paralel se vor desfășura antrenamentele echipei B care va intîlni, la aceeași dată, formația secundă a României.

În ce privește antrenorul federal — post rămas vacant după plecarea lui Cirici în Italia — federația nu s-a pronunțat încă. Comisia de pregătire și căpitanul federal au primit sarcina să desemneze un antrenor care să îndeplinească în mod provizoriu funcția de antrenor federal.

Scurte știri din fotbal

● Miine, un joc de campionat la Petroșani: ENERGIA-LOCOMOTIVA BUCUREȘTI, restanță din prima etapă, și unul internațional la Ploiești: BUREVSTNIK CHIȘINĂU INTILNEȘTE FORMAȚIA ENERGIEI DIN CATEGORIA A.

● În afară de Ozon, mai sînt suspendați pe cite două etape: Bone (CCA) și Marosi (Energia Ploiești). Acești doi jucători vor putea reîntra din etapa din 5 septembrie. Alți trei jucători au fost sancționați cu avertisment: Caricaș (Progresul București), David și Zaharia (Energia Steagul Roșu).

● Jocuri internaționale. Vineri la Călărași: Călărași-Silistra (Bulgaria) 3-0 (0-0). Duminică la Craiova: Locomotiva-Benkowski Vidin (Bulgaria) 2-2 (1-1).

● Joi în Cupa R.P.R.: Energia Sinaia-Energia Cîmpina 2-4 (1-0).

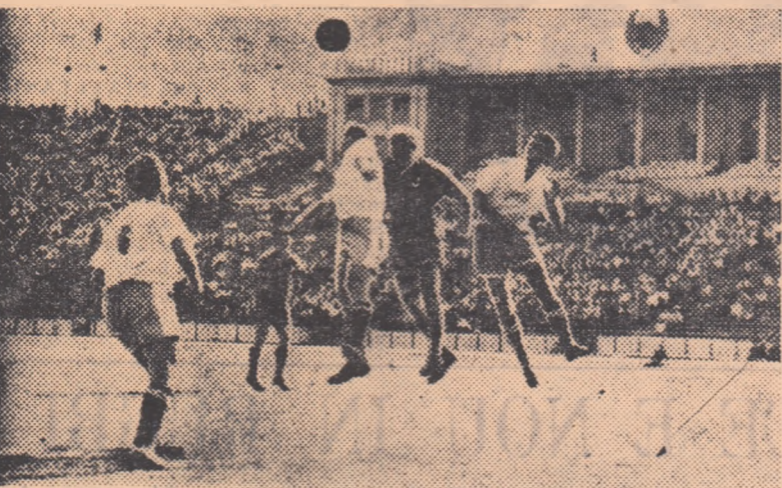
● Meciuri amicale: Energia Trust Miner B. Mare — Dinamo B. Mare 3-0 (2-0). Finala „Cupei 23 August”: Energia Phoenix B. Mare — Dinamo II B. Mare 2-1 (1-1).

Energia Tg. Jiu — Energia Craiova 4-0 (1-0).

● Echipelor Știința Galați, Știința IMF Iași și Flamura roșie Giurgiu li s-a redus suspendarea de la 4 la 2 etape, astfel că ele vor putea juca din etapa din 15 septembrie, în campionatul cat. C.

● Programul cuplajului de duminică: Locomotiva București — Dinamo București la ora 15.15 și C.C.A. — Progresul București la ora 17 pe stadionul „23 August”. Dinamo 6 — Dinamo Bacău se dispută pe terenul Dinamo Obor la ora 9.30, iar Progresul CPCS — Dinamo Birlad pe terenul Giulești la ora 9.30.

● Terenurile următoarelor echipe au fost suspendate neîndeplinind condițiunile pentru omologare: Locomotiva Galați, Flamura roșie Buhuși, Știința Iași (cat. B.), Progresul Iași, Progresul Rădăuți, Energia Oradea, Voința Tg. Mureș, Recolta Toplița, Energia Trust Miner Baia Mare Recolta Carei și Dinamo Braila. Toate aceste echipe vor trebui să anunțe pe ce terenuri vor juca meciurile oficiale.

Stoperul Parait a fost unul din cei mai buni oameni ai Energiei Petroșani, în meciul cu Progresul București. Iată-l intervenind din nou cu succes și respingînd cu capul o minge la care au mai sărit Mateianu (Progresul) — la mijloc — și Ciolan (Energia) în dreapta (Foto: L. TIBOR)

Gălățenii așteaptă un reviriment al fotbalului lor

● În toamna lui 1958, vrem o echipă în „B” ● L. Csillag și Șt. Wetzer antrenori la Locomotiva și Energia ● Ce face Știința ?...

Duminică începe și campionatul categoriei C. Eveniment important pentru cele 56 de echipe angajate în această competiție, eveniment care este pregătit cu suficientă grijă de citeva săptămîni. Echipele așteaptă cu nerăbdare primele jocuri de care sînt legate multe speranțe. Printre ele, formațiile din Galați, centru sportiv important.

O raită în acest oraș ne-a dat ocazia să constatăm interesul și pregătirile localnicilor față de evenimentul de la 1 septembrie.

„DE FAPT, CSILLAG S-A INTORS ACASA...”

Aceasta e părerea tuturor gălățenilor cu care am stat de vorbă, a lui Ladislau Csillag însuși (l-am întîlnit chiar la comitet) și a antrenorului regional Stanciu, absolvent al I.C.F., gălățean și el.

„Anul acesta am venit pentru a treia oară la Galați, ne-a spus noul antrenor al Locomotivei. În 1936, cînd am dus pentru prima dată piciorul ac. ca antrenor la Gloria C.F.R., echipa era în district. Trei ani mai tîrziu ajunseseră în Divizia A. Lucrul acesta, cel puțin pe jumătate, cred că-l voi reuși și de data asta, tot la echipa muncitorilor ceferești, echipă cu tradiție. Am mulți jucători buni și sper în reușita gîndurilor mele”. Și ne-a invitat după amiază la antrenament.

La ora 16, în vestiarele de la arena de box Locomotiva, toți jucătorii se echipau pentru antrenament. Portarul Nour, fundașii Rogoz, Comșa, Arvinte, mijlocășii Mihai Cernega, Tudorache, Ivan, Bogdan, atacanții Tănase, Tutunaru, Szabo, Iacob, Baran, Ion Cernega, Leca, — ne-au oferit prilejul să constatăm seriozitatea cu care se pregăteau pentru noul sezon și pentru o bună comportare a echipei lor.

ENERGIA SE PREGATEȘTE CU... ENERGIE

De la 1 iulie, Energia are antrenor nou, pe Ștefan Wetzer. Noul antrenor a știut să se impună în lafa jucătorilor. Rezultatul: prezența la antrenament a atîns sută la sută. Mai mult, el se bucură de sprijinul conducerii șantierelor navale, de care aparține colectivul sportiv, în

frunte cu tov. director Cazacu, fost fotbalist.

„Lotul pe care-l am la dispoziție, ne spunea antrenorul Wetzer, nu este prea numeros, dar destul de valoros: Gavrilă și Ghițău — portari, Stan, Lambru, Stoica — fundași, Liga, Chițilă, David — mijlocăși, Voicu, Posa, Dinescu, Cojocaru, Podînd, Vasiliu, Păun, juniorii Călin și Iordache — înaintași”.

— Care credeți că sînt cele mai tari echipe din serie?

— După mine Energia 23 August București, Energia 131 și... Locomotiva Galați merg la titlu.

— Acum, la începutul campionatului, ce alte probleme ați mai avea de ridicat?

— După mine, una din cele mai importante este aceea a arbitrilor. Mai tîrziu ar trebui să nu se mai delege conducători de joc tocmai de la Craiova sau Orașul Stalin pentru meciuri de categoria C la Galați sau Constanța. În al doilea rînd, cred că mai mult decît la „A” ar trebui delegați arbitri dintre cei mai buni și la „C”, pentru că aici (mă refer la categoria C în general), fotbalul e mai slab și din această cauză, pentru obținerea rezultatului, suporterii incită de multe ori echipa la acțiuni nepermise de regulament.

Acestea ar fi citeva dintre problemele fotbalului gălățean. Dar tocmai cînd ne pregăteam să încheiem acest articol, ne-am adus aminte că în Galați mai este încă o echipă, pe vremuri fruntașe: Știința. Dar ce ne putea scrie despre ea? Studenții nu și rezolvaseră problema antrenorului la data cînd ne găseam la Galați. (— m. t. —)

Pronoport

rești are de infruntat formația dinamovistilor bucureșteni care duminică a „smuls” un punct studenților timișoreni. Este un meci deschis oricărui rezultat deși în meciul cu Energia Orașul Stalin feroviarilor ne-au dat ocazia să-l vedem pierzînd un meci gata cîștigat! Acest fapt ne face de altfel să inclinăm spre un meci nu săm o victorie a dinamovistilor. Un al doilea solist se distingează la Petroșani unde Energia din localitate întîlnește o colegă de asociație, Energia Ploiești. Deși ploieștenii au depășit în ultima etapă la scor Energia Tg. Mureș, totuși, cum la Petroșani se cîștigă foarte rar și foarte greu, noi mergem cu „1”. Comportarea surprinzător de bună a Flamurei roșii Arad care se pare că după deținerea lanternei roșii în Cupa Primăverii nutrește dorința de a ocupa un loc fruntaș în clasamentul campionatului, ne face să ne îndîmăm de victoria altfel posibilă a Progresului Oradea pe teren propriu. Totuși avantajul de a fi gazdă rămîne avantaj așa că noi ne luăm ca punct de plecare „x”-ul. Energia Orașul Stalin nu s-a arătat pînă acum a fi „nouă” în prima categorie. Din contră a depășit, mai mult sau mai puțin surprinzător, două valoroase formații bucureștene: Progresul și Locomotiva. Să le urmeze „proaspeții” dinamoviști cîștigi? Noi credem că este foarte posibil, așa că dacă sînteiți de acord și dumneavoastră treceți „1” pe buletine la meciul V. Știința Timișoara se pare că vrea să-și facă o specialitate din meciurile egale (pînă acum 2 din 2 disputate), jucînd la Timișoara cu Ener-

gia Tg. Mureș credem totuși că va „renunța” la această specialitate și își va trece în palmare prima victorie în campionatul pe 1957/58. Progresul Sibiu după cîștigarea Cupei Primăverii (cat. B) a călcat cu stîngul în campionat. În meciul pe care-l va juca acasă cu Energia Hunedoara credem însă că se vor reabilita inaugurînd seria victorieilor de campionat. Energia Baia Mare întîlnește Energia Medias. Un meci destul de greu pentru gazde deși victoria obținută în deplasare cu Locomotiva Cluj ne face să le indicăm favorite. Progresul Focșani după ce a cedat la un scor categoric (0-7) dinamovistilor din Bacău vor încerca să obțină o victorie pe teren propriu infruntînd Locomotiva Gara de Nord, finalistă a Cupei Primăverii. Cum nici feroviarilor nu s-au arătat în prima etapă a fi în formă, așturi de un „x” care credem că ar „împăca” ambele echipe treceri și „1”. Mai greu de acordat un pronostic la duelul celor două „Științe” din Iași și București. Tradiția ne indică „x”, avantajul: terenul lui „1”. Progresul Suceava va încerca să obțină 2 puncte întîlnind pe teren propriu Locomotiva Constanța care, deși joacă în deplasare, păstrează totuși șanse de victorie. Un ultim solist este posibil să ne furnizeze meciul dintre Energia Cîmpina și Energia 1 Mai Ploiești. Prima formație a cîștigat în deplasare cu Locomotiva Gara de Nord, în timp ce ploieștenii au pierdut pe teren propriu la scor întîlnirea cu Dinamo 6 (0-8).

● Începînd cu concursul nr. 35 premiile speciale pentru „0” rezultate se suspendă. ● Astăzi după amiază începînd de la ora 18 va avea loc la Agenția Centrală Pronoport din Calea Victoriei nr. 5 tragera din urnă a premiilor speciale acordate variantelor cu „0” rezultate de la concursul Pronoport nr. 32 (etapa din 11 august 1957).

CEI MAI BUNI PERFORMERII VOR FI PREZENȚI LA BUCUREȘTI

Pregătirile atleților din R. D. Germană pentru
Campionatele Internaționale ale ale R. P. Române

CORSPONDENȚA TELEFONICĂ
DE LA LEIPZIG

LEIPZIG, 25 (prin telefon). — Locuitorii acestui mare oraș german sînt dispuși să-și vorbească totdeauna cu plăcere, atunci cînd aduci cumva vorba despre Institutul de Cultură Fizică, unul dintre cele mai renumite instituite de acest fel, nu numai din R. D. Germană, ci și din lumea întreagă. Ei nu-și vorbesc numai de căldirile Institutului, construite după cele mai moderne principii, ci și despre studenții care se pregătesc cu deosebită râvnă pentru a se putea dedica mai apoi cu toată pricepera profesiei alocate. O vizită la acest Institut, care pur și simplu te nimește, nu poate fi decât plină de impresii extraordinare. Dar nu despre aceasta vreau să vă vorbesc, ci despre atletism. Toți studenții Institutului iubesc cu pasiune atletismul și asta, nu cum spun ei în glumă, pentru faptul că dr. Erbach, directorul I.C.F., este în același timp și președintele secției de atletism a R. D. Germane...

În acest Institut am avut marea plăcere să pot constata că se discută foarte mult despre... Campionatele internaționale de atletism ale R.P.R. Este și firesc, desigur, dacă ne gândim la faptul că foarte mulți dintre atleții de înfruntare ai R. D. Germane sînt studenți sau asistenți ai acestui institut.

Antrenorul Ewald Mertens, care se ocupă în mod special de pregătirea sprinterilor și a semi-fondisților, a fost însărcinat de secția de atletism a R.D.G. cu urmărirea formei celor

mai buni atleți germani și cu... selecționarea lor pentru concursurile de la București. Antrenorul Mertens ne-a spus, printre altele, că în momentul de față atleții R. D. Germane se pregătesc cu toată seriozitatea în vederea întrecerilor de la București. Deviza lor este „CEI MAI BUNI PERFORMERII LA... BUCUREȘTI!” Și pentru a-și înlăți această afirmare, ei ne-a spus că în aceste zile, în principalele centre atletice ale țării, au loc numeroase concursuri, cu caracter de verificare și de selecție. Astfel de concursuri au avut loc duminică trecută la Leipzig, Halle, Berlin, Jena, Dresda etc.

„Atleții noștri, — ne-a spus Mertens — doresc să participe cu toții la o competiție de valoare și amploare, ceea ce la București și tocmai de aceea se și pregătesc în consecință. În zilele care vor urma, noi vom fi în măsură să selecționăm, cu adevărat, pe cei mai în formă atleți ai noștri, mai ales că dorim să ne prezentăm în cele mai bune condiții. Nu știu încă numele celor care vor purta la București insigna de participant la cea de a X-a ediție a Campionatelor internaționale ale României, dar este aproape sigur că nu vor lipsi: multipla noastră campioană Gisele Köhler, Crista Slubnik (care și-a făcut o reintrare promițătoare, alergînd 11,9), Klaus Fichtzenhain, Menfred Preussger, Ulla Donath și Friedrich Janke”.

HRISTACHE NAUM

Jucători mici pe terenuri mari

Pentru 80 de tineri și tinere, din care destul de mulți n-au trecut de pragul copilăriei, ziua de duminică 25 august a însemnat un mare eveniment: au început finalele campionatului republican de tenis al juniorilor.

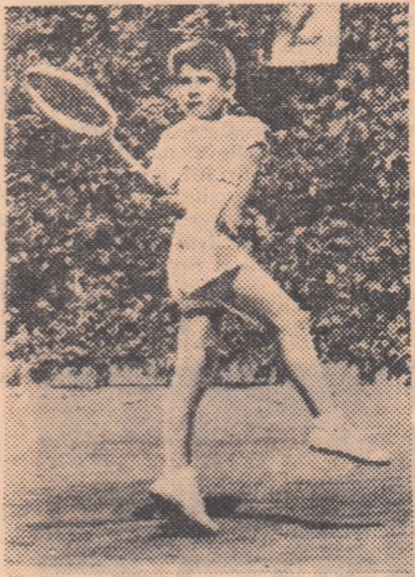
Timp de șase zile pe terenurile centrului de antrenament No. 2 și Știința Politehnica, cei mai mici jucători de tenis, unii dintre ei atît de mici încît abia depășesc cu puțin înălțimea fileului, se înfruntă, încercîndu-și puterile. E adevărat că racheta e prea grea și terenul prea mare, dar dorința de a învinge este și mai mare. Un ge-nunchi lovit, o lacrimă strivită între pleoape, un oftat prelung și... înaintare!

Înimile micuților au bătut cu mai multă putere în prima zi a întîlnirilor. Organizatorii au hotărît ca cei din provincie, eliminați din primul tur, să plece imediat acasă. Două lovituri deodată: și înfrîngerea și plecarea! Trebuie să recunoașteți și dumneavoastră că așa ceva este cam greu de suportat și cînd ai 23 de ani, dar la 13! De aceea, poate că micuțul Maximilian Klein, un noduleț de băiat, n-a fost în apele lui și nici n-a arătat tot ce este în stare... De aceea poate, Doris Bocor (are 13 ani) cu un promițător stil de joc, a pierdut teren vîzînd cu ochii în fața adversarelor sale Geyergy Pataki, mai calmă, mai experimentată, dar și cu cinci ani mai mare...

Putem spune că în general juniorii joacă frumos și ceea ce este mai important, au un stil corect, priză bună, fîndare corectă și lovituri bine executate. La unii dintre ei am remarcat chiar și formarea unei anumite tactici de joc: mingi plasate, surprinderea adversarului pe picior greșit, mingi lungi urmate de mingi scurte. Pregătirea satisfăcătoare a unora dintre concurenți se datorește fără îndoială și antrenamentelor făcute de aproape o lună de zile sub îndrumarea antrenorilor Marin Bădin, Ion Racoviță, Tudor Bădin, Arnulf Schmidt și Petre Marin.

Așa cum ne spunea antrenorul Ion Racoviță, la baza acestei pregătiri a fost imprimarea unui stil corect pentru desfășurarea unui tenis modern, ofensiv, cu lovituri eficiente la fileu.

După primele două zile de întreceri au lăsat o bună impresie juniorii D. Viziru, Burciu, Dimache (București), Tîrfac, Szekelli, Klein (Oradea), Leihnam, Spătaru (Timișoara), Albert (Arad), Băjenescu (Pitești), Drojdea (Reghin) și junioarele Mina Ilina (Pitești), Heder și Pataki (Arad), Mariana și Sanda Ciogolea, Mariana Barasch, Rodica Lazari, de, (București), Veronica Stocloza (Iasi), Heide Bosch, Doris Bocor (O.

Maximilian Klein execută un backhand (Foto: GH. DUMITRU)

Stalin), — care se dovedesc elemente cu perspective. Desigur că unii lipsesc de pe această listă. Ei nu trebuie să fie descurajați. Au înaintea lor, mulți, mulți ani de întreceri și performanțe. Dacă vor persevera este sigur că foarte curînd vor figura pe lista celor mai buni.

Întrecerile de care am vorbit oferă însă și un aspect cu totul înedit. Nu se întrecuau numai cei de pe teren ci și... cei din tribune?! Ați ghicit! Sînt părinții, ba chiar și bunicii, care urmăresc cu inima la gură și răsufierea tăiată desfășurarea partidelor. Mulți din ei au venit din provincie să-și vadă copiii încă în timpul activității din tabără. Cînd durul este mare doar ning un drum nu pare prea lung.

Dacă în primele două zile, superioritatea numerică a spectatoriilor a fost de partea părinților și rudelor jucătorilor, sperăm că în zilele ce vor urma, să se restabilească un echilibru prin venirea și a altor părinți însoțiți de odraslele lor. Și cine știe cîtă dintre acești mici mosafiri azi, nu vor deveni mîine mari jucători. Deci, dragi părinți și copii, nu ocoliți în aceste zile terenurile de tenis ale centrului de antrenament No. 2 și Știința Politehnica. Sîntem convinși că și dumneavoastră veți împărtăși satisfacția noastră.

Încercați și... dar mai întîi încercați!

C. SEVEREANU

Dintre rezulatele zilei de ieri menționăm următoarele: *simpu băieți cat. 15-16 ani*: Gh. Schipor—Dimache 6-4, 4-6, 6-0; Drojdea—Sekelly 1-6, 6-3, 6-3. *Simpu fete cat. 17-18 ani*: Mariana Barasch—Mariana Ciogolea 6-2, 11-9.

Întrecerile continuă astăzi și mîine pe aceleași terenuri de la ora 8,30 și 15,30.

Știința București campioană de șah pe echipe a R. P. R.

SINAIA (prin telefon). Ultima rundă a campionatului de șah pe echipe al R.P.R. nu a mai produs modificări în configurația primilor 3 clasate. După ce Știința București învinsese cu 5-3 Progresul Cluj (Drimer-Breașu 0-1, Negrea—Nagy 1-0, Pușcașu-Demien 1-0, Bolez-dr. Malcoci 1/2-1/2, Joita — Toth 1/2-1/2, Calihman — Weinberger 1/2-1/2, Ionescu — Ududek 1/2-1/2, Dezmișanu — Szabo 1-0 Energia trebuia să nu piardă mai mult de un punct și jumătate la dinamoviști pentru a-i ajunge pe studenți. Dar aceasta a fost pe terutele formației bucureștene, mai ales după ce Ciociltea pierduse (cu albele) la masa I în fața lui Bălănel. Energia a câștigat cu scorul de 5-3 dar această victorie nu a făcut decât s-o mențină pe locul II, pe care-l ocupa și înaintea ultimei runde. Rezultatele tehnice ale întîlnirii au fost următoarele: Ciociltea—Bălănel 0-1, Voiculescu — Reicher 1/2-1/2, Selmeanu — Menas 1-0, Nacht — Pavlov 1/2-1/2, Stanolu — Fischer 1-0, Dăneț — Tomes-

cu 1/2-1/2, Manolescu — Rodica Reicher 1/2-1/2, Nicolau — Gogilea 1-0. În cea de-a treia întîlnire a rundei Energia Ploiești a învins Voința București cu 4 1/2-3 1/2.

În felul acesta clasamentul final al campionatului este următorul: 1. ȘTIINȚA BUCUREȘTI 32 p.; 2. Energia București 30 1/2 p.; 3. Dinamo 27 p.; 4. Progresul Cluj 23 p.; 5. Progresul Oradea 22 p.; 6. Energia Ploiești 18 p.; 7. Voința București 15 1/2 p.

Echipele campioană a țării a utilizat următoarea formație: Drimer, Negrea, Ghișescu, Botez, Toma Popa, Pușcașu, Joita, Calihman, Elisabeta Ionescu și Maria Dezmișanu. Studenții au jucat cu multă convingere. Ei încheie neînvinși acest campionat în care au terminat un singur meci (cel cu Dinamo) la egalitate. Aseară, într-un cadru festiv, Științei București i-a fost înmînată cupa de campioni ai țării, iar jucătorilor diplome. Echipele clasate pe următoarele două locuri au fost distinse cu plachete.

V. Sbarcea-corespondent!

O ADMIRABILĂ UVERTURĂ LA CAMPIONATUL DE PISTOL VITEZĂ

În cinstea zilei de 23 August, trăgătorii de pistol viteză s-au întrecut — la 22 august, pe poligonul Tunari — în concursul organizat de asociația Dinamo. Concurend cu pistoalele modificate după noile cerințe ale regulamentului internațional (țeavă scurtă, limitarea crossel, etc.) ei au înregistrat performanțe strălucite la capătul unei dispute dramatice: 1. Ștefan Petrescu 505 p., 2. Gheorghe Lyklardopol 504 p., 3. Marin Dochilă 503 p., 4. Petre Mocuță 576 p. Față de condițiile noi impuse de pistoalele cu țevă scurtă, asemenea performanțe sînt superioare ca valoare celor înregistrate cu pistoale cu țevă lungă. În plus, media rezultatelor acestor patru trăgători, care formează scheletul echipei naționale, este de 502 p., medie neînregistrată încă. Jol, în campionat, disputa va fi reeditată. Dar rezultatele?

CE E NOU IN RUGBI ?

— Turneul echipei STAR continuă — Dinamoviștii sînt optimiști — Se anunță un bogat sezon internațional

Primul meci susținut în țara noastră de echipa poloneză STAR-Poznan a fost interesant și a prilejuit o dispută aprigă. Dar în afara spectacolului propriu-zis, jocul a constituit și un nimerit schimb de experiență între rugbiștii formației gazdă — Energia Republica — și jucătorii polonezi, unde sportul cu balonul oval se află în plină perioadă de dezvoltare. Semnificative în această direcție sînt declarațiile antrenorului Toma Moldoveanu și căpitanului echipei poloneze, Bartkowiak.

„Ne-am străduit — a declarat antrenorul Toma Moldoveanu — să folosim toată gama cunoștințelor noastre. Și se poate spune că, într-o oarecare măsură, am reușit. În prima parte a jocului, echipa romînă a atacat mai mult, a „mers” mai bine și a concretizat majoritatea ocaziilor de but. Oaspeții și-au revenit însă, în repriza a II-a și au arătat adevărata lor valoare, practicînd un joc frumos, cu faze și recențrări spectaculoase. Partea a doua a meciului a fost frumoașă, interesantă, datorită mai ales oaspeților care au atacat mai mult, mai variat. Am avut ocazia să-l văd pe Bartkowiak, culcînd balonul după o cursă foarte inteligentă. Așteptăm cu nerăbdare viitoarele întîlniri cu rugbiștii polonezi.

Cel mai bun jucător polonez, inepuizabilul Bartkowiak, a finit să precizeze: „Nu ne pare rău că am pierdut. Meciul de astăzi ne-a arătat că

mai avem ce învăța. Și prietenii noștri, rugbiștii de la Energia Republica s-au dovedit buni „profesori”...

După partida de la București, oaspeții vor mai susține încă două întîlniri: probabil la Constanța și Tîrnăveni.

„Dinamoviștii privesc cu optimism returul campionatului!”. Antrenorul lor, Arthur Vogel, nu s-a mulțumit însă numai cu această declarație... optimistă ci a finit să ne pună la curent cu pregătirile febrile care se fac în tabăra rugbiștilor dinamoviști.

Odată reuniți — șase dintre componenții echipei au fost la Moscova — jucătorii și-au continuat antrenamentele. În lot s-au produs schimbări imbucurătoare în sensul că doi fineri talenți, Stanciu și Alexandrescu, au fost promovați în prima formație. Cu aceștia lotul dinamoviștilor numără nu mai puțin de 25 de jucători. În concluzie, o echipă „tare”.

Sezonul internațional, inaugurat simbolic pe prilejul meciului Energia—STAR, se anunță deosebit de bogat. În prima jumătate a lunii viitoare este anunțat turneul echipei de tineri a Republicii Cehoslovace și tot în luna septembrie ne vizitează „naționala” Poloniei, ca răspuns la turneul efectuat în primăvară de Energia I.S.P.

Către sfîrșitul lunii septembrie este probabilă și deplasarea Energiei Republica la Poznan, în R. P. Polonă.

ACTIVITATEA LA NATAȚIE

112 concurenți din 18 colective sportive au participat la sfîrșitul săptămîinii trecute, la concursul de natație desfășurat la Cluj, în bazinul „Victor Babeș”. Trofeul „Cupa de vară”, cu care a fost dotat concursul, a revenit înotătoarelor de la Știința București, care au totalizat 173 de puncte față de următoarele clasate: C.C.A. (75 p.) și Dinamo București (69 p.). Iată cîștigătoarele probelor: 100 m liber senioare: Maria Kasso-vitz (Știința Buc.) 1:17,9; 200 m bras senioare: Gabriela Mangezius (Progr. Sibiu) 3:14,7; 100 m liber junioare cat. II: Henriette Țincocă (C.C.A.) 1:13,5; 100 m bras junioare cat. I: Sanda Jordan (Dinamo Buc.) 1:35,2. În afară de concurs, Eteleka Teleki (Știința Cluj) 1:33,1; 100 m spate junioare cat. II: H. Țincocă 1:22,8; 100 m bras junioare cat. II: Iudith Orosz (Știința Cluj) 1:35,2; 100 m fluture junioare cat. II: Ingrid Rothe (Știința Buc.) 1:31,9; 100 m spate senioare: Ecaterina Orosz (Progr. Cluj) 1:23,2. La sărituri de la platformă, în proba rezervată senioarelor, a învins Victoria Kelemen (Știința Buc.) cu 46,37 p., iar la junioare Elka Schneider (Energia Sibiu) 37,93 p.

Meciurile feminine de polo pe apă s-au soldat cu rezultatele: Dinamo București — Fl. roșie Lugoj 5-5

București — Dinamo București 9-1 (5-1).

La sfîrșitul celor două zile de concurs, cei peste 1.000 de spectatori prezenți în tribuna strandului „Victor Babeș”, au aplaudat frumoasa demonstrație de înalt artistic executată de formația din București, pregătită de antrenorul Blazian.

Duminică dimineață, s-a inaugurat la Arad bazinul de înot. Noua construcție de dimensiunile 50/20 va contribui la dezvoltarea natației și în această localitate. În cadrul festivității de inaugurare s-a desfășurat meciul de polo pe apă dintre echipele Locomotiva Arad — Energia Oradea. Victoria a revenit jucătorilor orădeni cu scorul de 6-1 (2-1).

În ultima etapă a categoriei B la polo pe apă, disputată duminică, s-au înregistrat următoarele rezultate: Energia București—Voința Tg. Mureș

2-4 (1-1); Voința Timișoara — Voința Oradea 7-6; Știința Timișoara—Fl. roșie Lugoj 2-11; Locomotiva Cluj — Fl. roșie Cluj 8-2 (3-0); Energia Cluj — Locomotiva Timișoara 8-1 (4-0).

Din toate sporturile

ULTIMA ETAPĂ A CAMPIONATULUI MOTOCICLIST DE VITEZĂ PE CIRCUIT

Duminică 1 septembrie, se va desfășura în București (pe traseul din împrejurimile Arcului de Triumf) ultima etapă a campionatului motociclist de viteză pe circuit. Competiția se va desfășura în organizarea asociației Dinamo.

FOPICE

În timpul perioadei de pregătire a popicilor noștri în vederea participării la campionatele mondiale, unul sportivii au săvîrșit grave abateri. Birout comisiei centrale, analizînd faptele, a suspendat, pînă la 1 Ianuarie 1968, pe jucătorii Ioan Dragomirescu (Energia Ploiești) și Petre Purje (Energia Cîmpina) care, totodată, au fost excluși din totul republican pe timp de 1 an.

De asemenea, Marcel Străjesou (Timișoara) a fost suspendat, pînă la 1 august 1968, în urma unor abateri comise în calitate de arbitru.

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE HANDBAL DE LA TG. MUREȘ

TG. MUREȘ, 25 (prin telefon). În zilele de 24 și 25 august s-a desfășurat în localitate un interesant turneu internațional de handbal, la care, în afara echipelor mureșene Progresul și Dinamo, au participat formațiile Lombik din Budapesta și Doza din Debrețin. Meciurile de simbioză s-au disputat la handbal mic, pe terenul din parcul sportiv Voința, în prezența a peste 2000 de spectatori. În prima partidă s-au întîlnit formațiile feminine Progresul Tg. Mureș și Lombik Budapesta. După un joc viu disputat, victoria a revenit formației budapeștene cu scorul de 7-5 (2-4). A doua partidă a opus echipele masculine namo Tg. Mureș și Doza Debrețin, victoria revenind dinamoviștilor mureșeni cu scorul de 27-24 (15-10). În

șit, programul de simbioză a fost încheiat cu o partidă între echipele feminine Progresul Tg. Mureș și Lombik Budapesta. Scor final 3-3 (3-1).

Duminică s-au disputat partidele: Progresul Tg. Mureș — Lombik Budapesta (feminin) 7-5 (4-2); Dinamo Tg. Mureș — Doza Debrețin (handbal mare, masculin) 13-11 (9-5); Progresul Tg. Mureș — Lombik Budapesta 8-6 (4-2). Mureșencele și-au luat cu această ocazie revanșa după meciul din ziua precedentă.

V. Kadar, corespondent

LOCAȚIUNE DE BILETE

Biletetele pentru cupajul de fotbal de duminică (Locomotiva-Dinamo și C.C.A.-Progresul) se pun în vânzare de miercuri la agențiile Pronosport (Cal. Victoriei și Bd. Dinicu Golescu, C.C.A., str. I. Vidu și la stadiioanele „23 Au-

CELE MAI RECENTE
COMPETIȚII SPORTIVE DIN
ȚARA ȘI DE PEȘTE HOTARE
ÎN REVISTA ILUSTRATĂ DE
SPORT

STADION
nr. 16

NOI AMANUNTE ASUPRA
INTERESANTULUI CONCURS
„CINE ȘTIE SPORT, CÎȘTIGĂ”

Devalorizarea recordurilor sau obiectivitatea în sens unic

Când în Franța rostești numele Meyer, să nu te mire dacă interlocutorul te va întreba imediat — care? Lucrul se explică prin faptul că în afară de René Meyer — mare financiar, fost prim ministru și de repetate ori ministru, de Daniel Meyer — unul dintre fruntașii partidului socialist (S.F.I.O.) și fost de repetate ori ministru, mai sînt cel puțin doi Meyer-i foarte cunoscuți. Ne referim la frații Gaston și Raymond Meyer, ambii vechi gazetari sportivi. Primul — Gaston Meyer — este redactor șef al marelui cotidian de sport „L'Equipe” și, în același timp, specialist în atletism. Celălalt este specialist în box și în alte domenii. Ambii, în mod firesc, sînt foarte mîndri de prestigiul ziarului de care și-au legat numele. Și îndeosebi de obiectivitatea ziarului L'Equipe, care de obicei cere să nu se amestece sportul cu politica.

Intr-adevăr poți citi și răscolii numeroase pagini ale ziarului parizian și nu vei găsi nici un cuvînt „politic”. Redacția, în obiectivitatea ei, are trimiși speciali la toate marile manifestații sportive din țările socialiste și publică cele mai importante rezultate obținute de sportivi fruntași din aceste țări. Este drept că un ziar nici nu ar putea avea pretenția că-și informează bine cititorii dacă nu ar insera în coloanele sale rezultate care atîrnă greu în balanța marilor performanțe mondiale. Dar, dînd Cezarului ce-i al Cezarului, trebuie să arătăm că într-adevăr L'Equipe și alți ziar burghez de sport, de pildă „Sport” din Zürich — care-și face un titlu de glorie din poziția sa virulent antisovietică și antiprogresistă — este o distanță enormă. Mai mult chiar, însuși redactorul șef, dl. Gaston Meyer, ne-a vizitat nu de mult țara și a făcut, în mod public, aprecieri măgulitoare la adresa sportului și a mișcării sportive din patria noastră.

Iată destule motive care fac ca ziarul condus de Meyer senior să fie căutat și la noi, îndeosebi pentru bogăția sa de informații. Am ținut să precizăm toate acestea pentru ca să fie limpede că, în principiu, ca cititor firește, apreciem strădaniile ziarului parizian de a-și păstra obiectivitatea. Numai că strădaniile nu reușesc uneori și atunci putem citi în același L'Equipe și chiar sub semnătura redactorului șef, pledoarii în favoarea așa numitului Stadion comun, despre care însuși „nașul” său (dl. G. Meyer) îl consideră o fillală în sport a comunității europene (fațadă politică a blocului militar agresiv imperialist sub conducere americană, cunoscut sub denumirea de N.A.T.O.). Sau, lucru și mai curios, tot sub semnătura redactorului șef, luări de poziții foarte departe de obiectivitatea care-l preocupă atât pe dl. G. Meyer.

Ne referim la un recent material în care d-sa spune textual: „Căderea în cascadă a recordurilor începe să plictisească... Excesul de recorduri a dus pînă la urmă la devalorizarea recordului...” Iată într-adevăr o poziție curioasă, cel puțin pentru un gazetar de sport care știe desigur că pasionează pe cititori lupta, pe cit de grea pe atât de frumoasă și firească, a sportivului de a se depăși mereu pe sine și pe alții mai buni ca el. Oare ce ar dori dl. Meyer, ca lărgirea neîncetată a bazei de masă a sportului prin atragerea de noi contingente de tineri (contingente care se ridică la cifre care se scriu cu șase zero-uri), progresul continuu al omenirii, în general, să nu ducă și în sport la transformări în mai bine?

Dar, autorul articolului la care ne referim, este blazat pentru alte motive. E mai bine să-l ascultăm: „Îndoială, de altfel, a pătruns spiritele. Adoptarea suliței „Held” (după ușurința cu care s-a autorizat săritura în înălțime gimnastică-acrobatică) a fost, într-adevăr, o greșeală gravă... Pentru acei ce știu că prin... „săritură în înălțime gimnastică-acrobatică” vrea să fie botezată săritura „plonjon” (cunoscută de cîțiva ani) cu care sovieticul Stepanov a stabilit noul record mondial la înălțime, lucrul este acum cit se poate de limpede. Referirea la sulița „Held” din pasajul reproduș mai sus, este formală. Asta o știe prea bine și autorul articolului, căci de ani mulți la număr, la început americanii și apoi europenii, stabilesc noi recorduri cu această suliță. Ceea ce-l supără în fond pe dl. Gaston Meyer, este deci... noul record la înălțime și faptul că după Stepanov vin Kaș-

karov, Sitkin și alți sovietici, care sîrind în stil „plonjon” au depășit săritorii americani și au readus în Europa, după cca 60 de ani, recordul acestei probe.

Lucrurile cred că s-au limpezit acum. Suedezul Nilsson sare în stil „plonjon” de mulți ani. În 1954 el a ridicat, cu acest stil, recordul european la 2,11 m, dovedindu-se foarte periculos pentru recordul lumii deținut pe atunci de americanul Walter Davis. De altfel, Nilsson a adoptat stilul „plonjon” de la americanul Wiesner (locul II la J.O. de la Helsinki), iar încă în 1939 americanul Walker a trecut 2,09 m (record mondial pe atunci) sîrind pentru prima oară, în acest stil. Iată, într-un scurt istoric fără pretenții, datele legate de acest stil. În peste 5 ani (de la J. O. de la Helsinki) și în aproape 20 de ani (din 1939) nimeni, nici chiar redactorul șef al lui L'Equipe nu a avut nimic de spus împotriva acestui stil.

Și deodată, articolul dl-ului Gaston Meyer și următoarea concluzie, în stil de supremă dezvoltare: „Totul trebuie reluat de la bază, și îndeosebi regulamentul recordurilor”.

Ba să avem pardon, — cum ar spune marele nostru scriitor Caragiale — dacă la fiecare record mondial stabilit de sportivii sovietici, am propune, lamentîndu-ne, schimbarea regulamentelor, unde am ajunge?

Dar, să vedem în fond ce-l supără pe dl. G. Meyer. Simplități fapt că în stilul „plonjon” capul atletului trece stacheta înaintea unuia dintre picioare. Da, este adevărat! Și ce-i grav în acest lucru? Cu ce este mai regulamentul stilului „ventral” de tipul „straddle” (ambele picioare prind stacheta între ele ca o furcă) stil cu care negrul american Charley Dumas a ridicat recordul mondial la 2,15 m? Este la mîntea cocoșului că nu faptul că sportivul trece capul înaintea picioarelor îl deranjează pe redactorul șef al ziarului L'Equipe. Și nici măcar excesul de recorduri! Ci cu totul altceva.

La urma urmei, dl. Meyer este liber să spună că preferă stilul „ventral” celui „plonjon”. Poate să arate și de ce. Dar de aici pînă la lamentarea subită pe tema „excesului de recorduri” și la aluzia de a se schimba „regulamentul recordurilor” este cale lungă. Așa cum îl cunoaștem pe dl. Gaston Meyer știm că va fi de acord atunci cînd, față de cele de mai sus, considerăm că și noi sîntem liberi să întrebăm cum rămîne cu... obiectivitatea? Dl. Meyer o înțelege, oare, în... sens unic?

ȚICU SIMION

O REVELAȚIE A JOCURILOR TINERETULUI DE LA MOSCOVA: HANDBALUL SOVIETIC

În general, un turneu la care participă mai multe echipe este un bun prilej de a verifica posibilitățile unei formații.

Turneul de handbal din cadrul celei de a treia ediții a Jocurilor Tineretului, desfășurate de curînd la Moscova, ne-a oferit ocazia de a putea face unele observații interesante. Astfel, am constatat că austriecii joacă excesiv de combinativ; că echii înclină spre jocul dur, athletic; că principala caracteristică a jocului finlandez este o pronunțată influență a handbalului mic și că la echipele germane este de admirat pregătirea lor tactică. Aceste echipe le mai văzusem sau — în orice caz — mai auzisem cîte ceva despre ele. Turneul de la Moscova avea menirea doar să confirme cele văzute sau auzite. Din această cauză atenția noastră s-a îndreptat în mod deosebit spre echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice, care evoluau cu acest prilej pentru prima oară într-o competiție internațională de amploare mai mare. Ne așteptam — firește — să vedem echipe de începători, cu posibilități reduse.

După campionatele europene de caiac-canoe

(Urmare din pag. 1)

ment cei doi romîni au slăbit alura. S-a aflat însă că această defecțiune pe ultima porțiune a parcursului se datorește în parte lui Mircea Anastasescu care nu era restabilit complet după o serioasă stare gripală de care suferise în ajunul concursului, fapt care ne-a privat poate chiar de o victorie.

Printre specialiști, aceleași aprecieri elogioase la adresa noastră. Este suficient credem să vă facem cunoscut entuziasmul Președintelui Federației Internaționale de Caiac-Canoe, dr. Karel Poppel pentru momentele de splendidă întrecere sportivă pe care le-au oferit iubitorilor sporturilor nautice în special canoștii romîni și cei sovietici. Dr. Karel Poppel vîzînd lupta strînsă din proba de 10.000 m. a ținut să urmărească cu mîna, de pe marginea pistei, echipajele romîn și sovietic care 9.000 m. au alunecat pe apă, parcă lipite. El consideră că sportivii romîni participînd cu un lot foarte redus au obținut rezultate de prestigiu.

Prima filă din istoria campionatelor europene de caiac-canoe a fost înscrisă la Gand. În rîndurile ei se află la loc de cinste și cei 8 sportivi romîni care obținînd două medalii de aur și patru de bronz, au confirmat spre lauda lor progresul și prestigiul unanim recunoscut.

Vă imaginați deci surprinderea noastră cînd încă de la primul joc al reprezentativei masculine a U.R.S.S., ea a pus în dificultate redutabila selecționată a R. D. Germane. De la începutul și pînă la sfîrșitul jocului scorul a evoluat cînd în favoarea unei echipe, cînd în favoarea celeilalte. Numai datorită rutinei, handbaliștii germani au cîștigat la limită. La început am crezut că a fost un accident, dar rezultatele ulterioare au infirmat această primă impresie. Echipa feminină a U.R.S.S. a debutat în competiție mai slab decît reprezentativa masculină, pierzînd la scor meciul cu formația noastră. După aceea însă, și-a revenit și în partida cu reprezentativa R.D. Germane a făcut zile grele handbaliștelor germane care au cîștigat cu mari eforturi, doar la un gol diferență.

Rezultatele handbaliștilor și handbaliștelor din echipele U.R.S.S. nu sînt întîmplătoare și cine le consideră ca atare, greșește grav. Aceste rezultate se bazează pe un fond foarte serios și — în plus — au posibilități mari de a deveni și mai bune. Jucătorii și jucătoarele acestor echipe au arătat că au calități fizice excepționale ca: forță în aruncare, îndemnare și forță în picioare; că au o tehnică individuală bună (în care însă, se poate ușor vedea multă influență din baschet); că, în sfîrșit, au o statură impresionantă (la fete media înălțimii a fost de 175 m.).

Un alt aspect pozitiv îl constituie

faptul că handbaliștii sovietici, neavînd o tradiție în acest sport, învață totul de la început, curat fără să mai albă nevoie să corecteze erori retrograde. În schimb, ca orice echipă tînără, greșește printr-un joc prea individualizat, fără accent pe tactică. Dar, o asemenea lipsă poate fi remediată ușor.

Sînt convins că în viitoarele întîlniri internaționale reprezentativele de handbal ale Uniunii Sovietice vor scoate rezultate foarte bune, chiar și în compania celor mai tari echipe de pe continent.

Înainte de a încheia, cîteva cuvinte despre arbitrii sovietici de handbal. Nu m-am informat dacă și arbitrii erau la fel ca echipele debutanți. Dacă este așa, atunci s-au achitat de sarcina lor foarte bine. El cunoscut regulamentul în mod amănunțit, îl aplică fără „interpretări personale” și sînt în general pentru un joc bazat pe tehnică și nu pe forță. Arbitrii Grinberges, Fedorov, G'cian și Golobov sînt bine orientați și pot conduce jocuri internaționale în bune condițiuni.

Toate observațiile de mai sus ridică probleme noi și pentru handbalul din țara noastră. Pentru a ne putea păstra și în viitor locul fruntaș în ierarhia internațională (în special la fete) trebuie să acționăm mult mai organizat ca pînă acum.

Prof. D. POPESCU-COLIBAȘI

38 ȚARI INSCRISE, 1675 PARTICIPANȚI

(Urmare din pag. 1)

tipicantii (antrenori și conducători, inclusiv). Înainte de a păși pe terenurile de concurs, toți aceștia vor face cunoștință — în calitate de oaspeți privilegiați — cu una din cele mai noi și moderne clădiri din Paris. Într-adevăr, delegațiile sportive participante la Jocuri vor fi găzduite la Rezidența Universitară de la Antony (cartier mărginaș al capitalei), o construcție ultra-modernă, încă neterminată. Condițiile de cazare sînt remarcabile, ceea ce nici nu trebuie să mire, știut fiind că inscrierile la competiții s-au făcut pe baza unor taxe destul de ridicate. Dar această circumstanță, are și un revers negativ, ea limitînd în mod sensibil inscrierile, care ar fi putut fi și mai numeroase.

Parisul sportiv a făcut amenajări importante pentru găzduirea întrecerilor. Atletismul, care — conform unei tradiții ce pare a se încetăni la competițiile polisportive — va ocupa primul plan și la Jocurile Universitare, și-a programat disputele pe stadionul „Charlety”. Este o construcție mai veche, aparținînd clubului studențesc P.U.C., care a fost însă special reamenajată pentru Jocuri. Lecurile în tribune au fost mărite la 10.000... Cifra poate să nu impresioneze un iubitor de sport din democrația populară, dar trebuie să știți că pentru noi ea este considerabilă, Parisul fiind — comparativ — foarte slab „echipat”

din punct de vedere al construcțiilor sportive. Tribunalele noi de la Charlety vor avea un rol în plus, acela de a feri terenul de vînturile care bat cu putere în acest sector descoperit al Cetății Universitare. Pista, gropile de sărituri și sectoarele de aruncări au suferit și, ele transformări radicale, fiind aduse la nivelul cerut de importanța unor competiții internaționale. Un amănunt în plus: cronometrul va fi electronic, instalațiile fiind furnizate de casa elvețiană Longines.

Și celelalte discipline sportive inscise pe programul Jocurilor își vor desfășura întrecerile în medii universitare. Luptele în sala de sport a gimnaziului „Huyghens”, natația la Tourelles, baschetul și voleiul pe diverse terenuri de pe lângă facultăți și școli superioare, urmînd ca finalele să aibă loc sub boltă stadionului acoperit „Pierre Coubertin”. O excepție: tenisul nu vrea să părăsească ambianța clasică și va fi văzut tot la Roland Garros, acolo unde au loc meciurile pentru Cupa Davis și (uneori) exhibițiile angajaților lui Jack Kramer.

Pînă la ora actuală nu există multe precizări în legătură cu componența delegațiilor țării participante. Nume de rezonanță se anunță în echipa R. F. Germană: Germar (100 și 200 m.), Haas (400 m.), Steiner (semifond). În echipa Angliei o vom admira pe fosta recordmană mondială la săritura în înălțime, Thelma Hopkins și din numărul acesteia cu valoroasa reprezentantă a Romîniei, Iolanda Balaș, nu este exclus ca tabela performanțelor supreme în această probă să suporte o nouă modificare. În echipa Franței (aflată în cantonament de 8 zile), capetele de afiș vor fi probabil Braski (7,52 la lungime) și Battista (15,80 la triplu). Pe lista absențelor, o regretabilă... Inscrierile recordmanul mondial de triplu Da Silva nu poate participa deoarece și-a încheiat studiile universitare acum doi ani și deci disputa sa cu săritorii sovietici nu poate avea loc. Este aproape sigură, de asemenea, absența echipelor S.U.A., a căror organizații studențești nu arată interes pentru asemenea reuniuni pe plan mondial al tineretului. Cu atît mai rău pentru ei...

La viitoarea noastră convorbire telefonică, sper să vă pot furniza mai multe amănunte, deoarece mîine (N.R. azi) are loc prima conferință de presă a Comisiei de organizare a Jocurilor, de la care așteptăm rezolvarea tuturor problemelor care stau încă sub semn de întrebare în legătură cu apropiatele întreceri.

Azi, o nocturnă internațională de baschet SLAVIA SOFIA — ENERGIA BUCUREȘTI

În cadrul turneului organizat de colectivul Energia Electromontaj București, echipa masculină de baschet Slavia Sofia susține cel de al doilea meci jucînd astăzi seară în Capitală pe terenul Știința la ora 20,30 în compania Energiei București. În deschidere este programată o partidă amicală între formații feminine Ener-

gia București și Progresul F. B. În primul său meci echipa bulgară a făcut dovada valorii sale ridicate întrecînd Energia Craiova la un scor categoric. După cum se știe din formația oaspeților, clasați pe locul II în campionatul țării vecine, fac parte cinci maeștri ai sportului.

NUMAI PENTRU „STELE”...

„Cu toate că sportul are în S.U.A. realizări și performanțe importante, tineretul american este dezvoltat din punct de vedere fizic mult mai slab decît cel din Europa...”

La această concluzie ajunge profesorul de educație fizică Mortimer Morris de la Colegiul din Oregon, într-un amplu articol publicat în revista „News Republic”. Chiar și titlul articolului este semnificativ: „Înseamnă oare sportul sănătate?” Răspunsul pe care-l dă M. Morris este negativ. Goana după „stele”, a facerismul, venalitatea pun bariere de netrecut în calea sportului de masă din S.U.A. Sportul universitar — atît de mult trimbițat — este, după cuvintele lui Morris, o imensă mascaradă, o încercare de a camufla profesionalismul.

„Colegiul din Ydaho — scrie Morris — primește în mod deschis studenții (buni sportivi) din rîndul celor care au fost respinși pretutindeni pentru slaba lor pregătire. Rezultatul: o echipă puternică și mulți spectatori în tribune...”

Morris citează numeroase cazuri de „studenți” care abia știu să se — iscălească, dar absolvă facultatea „cu brio” pe seama sportului. Pentru mulți alții colegiul este o trambulină în vederea lansării profesionale.

„O mare greutate în dezvoltarea sportului de masă, remarcă Morris, este și lipsa de baze sportive, de

NU-I UȘOR SA FII ARBITRU...

Federația americană de baschet a-mator a adresat o scrisoare tuturor conducătorilor de cluburi, jucătorilor, arbitrilor și altor persoane legate de acest sport. Nu are rost s-o reproducem integral. Mai interesant ni s-a părut pasajul care se referă la arbitri:

„Arbitrul, — glăsuiește textul, este în același timp orator și psiholog, pedagog și... psihiatru. Rămînd aparent calm, în orice situație, arborînd expresia inocentă a noului născut, el trebuie să fie ferm, calculat, precaut, increzător, energetic. Printre alte calități, arbitrilor îi sînt necesare încăpățînarea elefantului, rapacitatea leului, forța taurului, răbdarea antilopei, precauția cucuvelei, șiretenia vulpii. Tot timpul său, toți banii, toată energia trebuie dăruite sportului. El trebuie să fie gata să-și sacrifice familia, sănătatea iar uneori și viața...”

Citînd această scrisoare, puțini ar avea temeritatea să se încumete a deveni arbitri de baschet în Statele Unite.

NOTE externe

terenuri, de inventar. Multe școli din New York nu dispun măcar de o sală de gimnastică. Cele existente se află exclusiv la dispoziția „stelelor”.

„Și astfel nu trebuie nimeni să se mire, conchide Morris, că 50 la sută din tinerii chemați să-și satisfacă serviciul militar sînt respinși la vizita medicală iar 23 milioane de americani suferă de boli cronice, fizice sau mintale...”

Canotajul academic feminin din România se menține ferm pe locul II în Europa

Ora tirzie la care am primit duminică seara legătura telefonică cu Duisburg ne-a obligat să relatăm destul de sumar desfășurarea probelor campionatului european feminin de canotaj academic, competiție la care reprezentanțele noastre au concurat cu un succes deosebit. Revenim, de aceea, azi cu o serie de date suplimentare pe care ni le-a comunicat trimisul nostru special DAN GIRLEȘTEANU.

Prima concluzie care se desprinde după această a treia ediție a campionatelor europene feminine este aceea că supremația vîslășelor sovietice este încă de necontestat. Ele au dominat și de astă dată întrecerile, dovedindu-și superioritatea în pregătirea fizică și în tehnica vîslitului, lucru care le-a permis obținerea a cinci victorii și cucerirea primului loc în clasamentul pe țări. Dintre celelalte echipe reprezentative de țări, singurele care au însemnat un pericol real pentru campioane au fost reprezentanțele țării noastre. Este suficient să amintim aici diferența de numai 9 zecimi de

secundă cu care a pierdut dublu-ul Florica Ghiuzelea-Maria Laub, finisul bărcii noastre de 4+1 care a dat emoții „patru“-lui sovietic, sau dispu-

MARTA KARDOS

ta dirză angajată între „opt“-uri pentru a înțelege că vîslășele noastre și-au meritat cu prisosință medaliile de argint și locul II (pe care-l cuceresc a treia oară consecutiv) în ierarhia europeană.

La 4+1 rame, echipa noastră a avut un finis foarte bun și pe ultimele zeci de metri ai cursei se afla direct angajată în lupta pentru locul prim cu echipajul U.R.S.S. Cu 20—30 de metri înainte de sosire, cînd „soarta“ cursei era încă incertă, un „rac“ (așa numesc canotorii o lovitură greșită, prea adîncă) pe care l-a „prins“ una din vîslășe a dezechilibrat barca noastră; acest lucru a provocat oțelva lovituri mai puțin eficace și... cursa s-a terminat. Celelalte echipe (Germania, Danemarca, Anglia, Franța) au terminat mult în urmă...

Emiliei Muhiņa (U.R.S.S.), campioană la simp.lu, finisul i-a fost însă de mare ajutor. Pînă la 850 m., conducea austriaca Eva Sika. Și se părea că ea a „scăpat“ în ciștișigătoare. Muhiņa a sprintat însă impecabil și a reușit o victorie sigură, deși numai la 4 zecimi de secundă.

La dublu, echipa romînă se afla înaintea de declanșarea finisului — pe locul III, după U.R.S.S. și Germania. Ridicînd strocul în mod spectaculos și eficace, barca noastră a depășit-o pe cea germană dar n-a mai reușit același lucru și cu cea a U.R.S.S. De remarcat că echipajul cehoslovac, campion în anul trecut, a venit abia pe locul IV. Cursa noastră trebuie judecată și prin prisma faptului că Florica Ghiuzelea concursase, cu o oră înainte, la simplu.

De un element asemănător trebuie

Clasamentul cupei „Moara de vînt“ (pe națiuni) la campionatul european feminin de la Duisburg:

1. U.R.S.S. 42 p. 2. România 30 p. 3. Germania 24 p. 4. Ungaria 13,50 p. 5. Anglia 9 p. 6. Austria 5 p. 7. Danemarca 4 p. 8. Polonia — Cehoslovacia 3 p. 10. Belgia 2 p.

să ținem seama și cînd e vorba de rezultatul „opt“-ului. Se știe că patru din componentele echipei (Felicia Urziceanu, Rita Schob, Lia Togănel, Marta Kardos) concursaseră mai înainte la 4+1 rame unde luptaseră epuizant. Optul nostru a găsit însă resursele necesare pentru a rezista unui neprevăzut atac al echipei Germaniei și pentru a ocupa pentru a patra oară (Amsterdam, Snagov, Bled, Duisburg) locul II în această probă.

Așadar, și după acest campionat canotajul academic feminin din România se menține pe locul II pe continent. Trebuie să arătăm însă — cu satisfacție — că (spre deosebire de campionatul de anul trecut de la Bled, unde nu ne-am clasat pe locul II decît la proba de 8+1) în acest an am ocupat locul II în trei probe, din cele cinci ale campionatului.

U. R. S. S. = 22 VICTORII; ANGLIA = 9 VICTORII

Sîmbătă seara, la lumina reflectoarelor care inunda stadionul „WHITE CITY“ din Londra a luat sfîrșit meciul atletic U.R.S.S.—Marea Britanie. Rezultatele întrecerii vîsî deja cunoscute. Mai puțin desigur amănunțele pe care ni le-a transmis telefonic maestrul emerit al sportului B. LVOV, redactor de specialitate al ziarului „SOVIETSKI SPORT“ și cărora le facem loc în rîndurile ce urmează.

KUȚ ȘI PIRIE ȘI-AU IMPARTIT PROBELE ȘI... VICTORIILE

Se pare că a fost o înțelegere tacită ca cei doi mari fondişti ai lumii, Kuț și Pirie, să fie reciproc spectatori unul celuilalt. Și astfel în prima zi Kuț a aplaudat o foarte convingătoare victorie a lui Pirie în cursa de 5.000 m, în care Ibbotson, Bolotnikov și Cernavski n-au putut opune rezistență recordmanului lumii, mulțumindu-se să-și dispute locul doi. Printr-un finis impresionant întrecerea următorilor lui Pirie s-a încheiat cu victoria lui Ibbotson (14:00,4) urmat exact la o secundă de Bolotnikov. A doua zi Pirie s-a revanșat și i-a făcut „galerie“ lui Kuț de-a lungul a 10.000 m. De prisos, de altfel, pentru că alergătorul sovietic a condus de la cap la cap, așa cum îi stă în obișnuință și a obținut cu 29:13,2 cel mai bun rezultat mondial al sezonului. Englezul Knight se va putea mîndri de acum încolo că a fost întrecut doar cu... 100 m de campionul sovietic. Rezultatul său a fost de asemenea foarte bun — 29:25,8. Și astfel toți au fost mulțumiți. Chiar și cei care așteptau reeditarea duelului olimpic Kuț-Pirie și pentru care explicațiile date de cei doi alleți au fost suficiente. Kuț nu este încă perfect restabilizat ca să susțină în plină forță o cursă pe 5.000 m, iar Pirie mai are lipsuri de rezistență care îl opresc să se încumeze pe 10.000 m.

RECORDUL MONDIAL LA ARUNCAREA SULIȚEI A „TREMURAT“

... în momentul cînd Tibulenko la prima încercare a reușit 80,41 m. „Emoțiile“ recordului s-au accentuat apoi cînd V. Kuznefov s-a apropiat și mai mult de performanța supremă, obținînd 82,89 m. În mare vervă ambii alleți sovietici au încheiat întrecerea lăsînd impresia certă că nu și-au epuizat rezervele și... nu și-au spus ultimul cuvînt.

25 cm. DIFERENȚA...

La 1,86 m cînd cei doi săritori englezi încheiaseră deja întrecerea, Kașkarov

și Stepanov nu-și desbrăcaseră încă treningurile. Și cu toate că soarta primelor două locuri era pecelluită spectatori au urmărit cu maximum de interes (și dese explozii de entuziasm) întrecerea într-adevăr pasionantă a celor doi maeștri. Trezînd toate înălțimile din prima încercare Kașkarov și Stepanov au ratat din nou 2,17 după ce „se jucaseră“ la 2,11 m. Poate la „universitarele“ de la Paris sau la „internaționalele“ de la București să fim martorii noului record mondial în săritura în înălțime care — afirmă specialiștii — plutește în aer.

A TREIA INFRINGERE CONSUCUTIVA A RECORDMANEI MONDIALE

Nina Otkalenko nu a reușit nici în Londra să-și refacă prestigiul de recordmană mondială, sosind abia a treia în urma campioanei engleze Leather și a compatrioatei sale Ermolaeva. La întrebarea „ce se înfîmplează cu Nina?“ B. Lvov ne-a răspuns:

„În primul rînd pare că și vîrsul începe să-și spună cuvîntul. Cu riscul de a fi indiscret, trebuie să amintim că Nina are 29 de ani. În plus în ultima vreme ea își construiește cursule greșit din punct de vedere tactic. În situația ei psihologică, înfrîngerea“ atrînd ca o... sabie deasupra capului. Nina Otkalenko pierde cursule aproape exclusiv pe ultimii metri, adică acolo unde alădată era de neînșins. Pronosticurile sînt lucruri riscante și cu atît mai riscant este să afirmăm că actuala deținătoare a recordului lumii este o atletă terminată. Personal înclin să cred că Nina va găsi resursele necesare pentru a ieși din această impas“.

La Londra, o comportare foarte bună a avut campioana Angliei Leather care cu 2:06,8 a stabilit un nou record al Marii Britanii. Ermolaeva, sosită a doua, a fost cronometrată cu 2:07,4. O cvasirevanșă a acestei întreceri s-a disputat în șafeta 3x800 m. La mare luptă echipa sovietică și-a adjudecat primul loc.

O luptă extraordinară s-a dat în cursa de 400 m.g. unde Farrell a reușit cu 51,1 sec. să stabilească un nou record englez. Al doilea clasat, Lituev, a obținut 51,2 sec. Doi metri în spate, Harrigan și Ilin și-au disputat cu ardoare locul trei. Ei au trecut simultan linia de sosire și doar celula fotoelectrică „i-a văzut“ primul pe atletul englez. Rezultatul celor doi: 51,7 sec.

O surpriză a constituit-o (poate) înfrîngerea proaspătului recordman al U.R.S.S. Pipine în cursa de 1.500 m. El a alergat însă în condiții proaste de sănătate, cu o întindere la picior. Nu numai Pipine, ci și englezul Hewson a luat startul bolnav. Dorința lor de a aduce puncte echipei i-a făcut să sfideze starea fizică necorespunzătoare. Dar cronometrele nu iartă niciodată...

Și acum un scurt bilanț. Scorul general 192—133 în favoarea atletilor sovietici. Ei au cîștigat 22 probe față de 9 adjudecate de englezi. În întrecerea masculină sportivii sovietici au sosit primii în 15 probe; în cea feminină în 7. Publicul a făcut o primă foarte călduroasă și amicală sportivilor sovietici.

Răscănescu și Söter învingători la Berlin

Sîmbătă și duminică au avut loc pe stadionul „Friedrich Ludwig Jahn“ din Berlin un mare concurs internațional de atletism, la care au luat parte o serie de valoroși atleți reprezentînd cluburile: Dukla Pragă, Legia Varșovia, C.C.A. București, Honved Budapesta, precum și atleți din R.D. Germană și R.P. Chineză. Cu un deosebit succes au concurat atleții noștri Nicolae Răscănescu și Ion Söter, care au cucerit primele locuri la aruncarea ciocanului și, respectiv, săritura în înălțime, în fața unor adversari renumiți. Iată rezultatele întrecerilor:

100 m.: Swatowski (Legia) 10,7 sec. 200 m.: Swatowski 21,6 sec. 400 m.: Mach (Legia) 49,6 sec. 800 m.: Rozszoölggyi (Honved) 1:50,3. 1.500 m.: Reinagel (Dynamo Berlin) 3:52,4. 5.000 m.: 1. Havenstein (Vorwärts Berlin) 14:19,4; 2. Hitzschke (Wismut Kar Marx Stadt) 14:19,8; 3. Hönicke (Wismut) 14:20,4; 4. Zatopek (Dukla) 14:34,4; 5. Aioanei (C.C.A.) 14:44,0; înălțime: Söter (C.C.A.) 1,95 m.; 2. Lein (Rotation Leipzig) 1,95 m.; 3. Pfeil (Vorwärts) 1,95 m. Lungime: 1. Lewanski (Legia) 7,58 m.; 2. Hoffmann (Vorwärts) 7,47 m.; 3. Ciang Ci-ran (R.P. Chineză) 7,38 m.; 4. Ihlenfeld (Einheit Berlin) 7,23 m.; 5. Ion Sorin (C.C.A.) 7,05 m. Greutate: Kuhl (Vorwärts) 16,63 m. Disc: Piatkowski (Legia) 54,96 m. Ciocan: Răscănescu (C.C.A.) 60,68 m.; 2. Niklas (Legia) 58,56 m.; 3. Kunert (Legia) 57,07 m.; 4. Mebisch (Vorwärts) 56,78 m.

G. Viziru, Bardan, Bosch și Julieta Namian — la turneul internațional de tenis de la Sofia

SOFIA 26 (prin telefon de la corespondentul nostru). — Incepînd de mîine după amiază (n.r. azi), se va desfășura la Sofia un turneu internațional de tenis la care participă jucători și jucătoare din România, Ungaria, Italia și Bulgaria. Iată lista participanților oaspeți: România: G. Viziru, Bardan, Bosch și J. Namian; Ungaria: Lenard și jucătoarele Rorbek și Grossman; Italia: Iacobini, Bonetti și jucătoarele Ceri și Bassi.

La probele masculine, Bulgaria va fi reprezentată de un număr de 14 jucători printre care remarcăm pe campionul țării Ciuparov, fostul campion Dimitrov, Lingorov, Tvetokov ș.a. La probele feminine gazdele vor fi reprezentate de 8 jucătoare printre care: Nikolova, Toșeva, Ciakirova etc.

Jocurile se vor desfășura atît dimineața cît și după amiază și vor lua sfîrșit duminică 1 septembrie. Vineri participanții au zi de odihnă.

TOMA HRISTOV

A INCEPUT CAMPIONATUL DE FOTBAL AL R. P. UNGARE

● Cel de-al 51-lea campionat de fotbal al Ungariei a început sîmbătă pe stadionul reconstruit „Kispest“, cu desfășurarea meciului dintre echipele Banyas Tatabanya-Honved Budapesta. Echipa din Tatabanya a obținut victoria cu scorul de 2-1 (1-1). Celelalte întîlniri desfășurate duminică s-au încheiat cu următoarele rezultate: Vasas Budapesta-Pecs Baranya 1-1 (1-0); V.T.K. Diosgyor-Banyas Dorog 2-0 (2-0); Csepel-Szombathely Haladás 1-1 (0-0); M.T.K.-E.A.K. Szeged 2-1 (1-1); Ferencvaros-Banyas Komlo 3-1 (1-1); B.T.K. Salgotarjan-Dozsa Ujpest 3-1 (2-1).

CAMPIONATUL R.P. POLONE

● Sîmbătă s-a desfășurat o nouă etapă în cadrul campionatului de fotbal al R.P. Polone. Iată rezultatele înregistrate: Legia Varșovia-Gwardia Varșovia 1-2; Budowlani Opole-Wisla Cracovia 1-3; Lech Poznan-Polonia Bytom 2-0; Gornik Radlin-Ruch Chorzow 1-1; Gornik Zabrze-Stal Sosnowiec 6-2.

T.D.N.A. A TREIUNDE LA FRUNTEA CLASAMENTULUI

SOFIA 25 (prin telefon). Cea de a XV-a etapă a campionatului bulgar de fotbal s-a caracterizat prin scoruri strînse iar nu mai puțin de 3 întîlniri s-au terminat la egalitate. Campioana țării, T.D.N.A. s-a deplasat la Dimitrovo, unde a întîlnit echipa locală Minor. Jucînd cu multă însuflețire, mînerii au reușit să termine la egalitate: 1-1. În urma acestui rezultat, echipa T.D.N.A. a trecut în fruntea clasamentului la egalitate de puncte cu Lokomotiv Sofia care are un joc mai puțin. Întîlnirea Lokomotiv — Levski nu s-a desfășurat deoarece prima echipă se afla în turneu în Turcia. Iată celelalte rezultate: Slavia Sofia — Botev Varna 2-2; Spartak Pleven — Spartak Sofia 1-0; Marek Stanke Dimitrovo — Botev Plovdiv 0-0; Spartak Plovdiv — Spartak Varna 0-2.

Ordinea primelor cinci echipe este următoarea:

T.D.N.A.	15	10	2	3	38:14	22
Lokomotiv Sofia	14	11	0	3	20:12	22
Levski Sofia	14	8	4	2	33:13	20
Spartak Pleven	15	7	4	4	19:18	18
Minor Dimitrovo	15	6	5	4	19:16	17

PARTIZAN CONTINUA SĂ CONDUCĂ ÎN CAMPIONATUL IUGOSLAV

BELGRAD. Campionatul iugoslav de fotbal a programat duminică una dintre cele mai importante întîlniri:

derby-ul capitalei în care s-au întîlnit vechii rivali Steaua roșie și Partizan. La pauză Steaua roșie a condus cu 2-1 dar meciul a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 2-2. Pentru Steaua roșie au înscris Toplak și Kostic iar pentru Partizan Valok de două ori. Sîmbătă, B.S.K. a reperat prima victorie în actualul campionat dispunînd cu 3-1 de Buducnost Tîbograd. Spartak Subotîța a dispus cu 1-0 de Vardar Skopje. Velej Mosar a întrecut cu 2-0 pe Vojvodina Novi Sad. Cu același rezultat a dispus și Radnicki Belgrad de Zagreb. Cele mai mari scoruri ale etapei au fost realizate de Zeleznicar Sarajevo care a dispus de Split cu 5-1. Cu același scor, Hajduk Split a întrecut Dinamo Zagreb.

În urma acestor rezultate, primele locuri în clasament sînt ocupate în ordine:

Partizan	3	2	1	0	8:5	5
Hajduk Split	3	2	0	1	9:3	4
Zelezniciar	3	2	0	1	8:4	4
Radnicki	3	2	0	1	6:4	4
Dinamo Zagreb	3	2	0	1	7:8	4
Spartak	3	2	0	1	6:5	4

DUKLA PRAGA LA A TREIA INFRINGERE

PRAGA. În cea de a XIV-a etapă a campionatului cehoslovac de fotbal s-au disputat 5 întîlniri care s-au soldat cu următoarele rezultate: Ruda Hvezda Bratislava — Tatran Prešov 0-1; Spartak Trnava — Spartak Sokolovo Praga 1-1; Spartak Hradec

Kralove — Banik Ostrava 3-3; Ruda Hvezda Brno — Dynamo Praga 0-2; Dukla Praga — Slovan Bratislava 1-2. În clasament Slovan și-a consolidat poziția avînd 20 p. Urmează: Dukla 18 p.; Spartak Sokolovo 18 p. etc.

● În continuarea turneului pe care-l întreprinde în R.P. Chineză, echipa albaneză de fotbal Dinamo Tirana a terminat la egalitate: 2-2 cu selecționata orașului Cianciun.

● ECHIPA campioană de fotbal a Franței O.C.G. Nice a sosit aseară la Moscova în vederea unui turneu pe care îl va întreprinde în U.R.S.S. La 28 august, cu prilejul deschiderii campionatelor de atletism ale U.R.S.S., fotbalistii francezi vor întîlni formața moscovită Torpedo.

La închiderea ediției

Au fost alcătuite loturile A și B ale Iugoslaviei în vederea meciurilor cu Austria și România

BELGRAD 26 (prin telefon). —După desfășurarea celei de a III-a etape a campionatului iugoslav de fotbal, selecționerul unic al Federației iugoslave, Aleksandr Tirnanić, a alcătuit lista jucătorilor care au fost selecționați în reprezentativele A și B pentru meciurile cu Austria și România.

Iată lista jucătorilor selecționați: REPREZENTATIVA A: portari: Beara (St. roșie), Stoianovici (Partizan); fundași: Trnkovici (Dinamo),

Radovici (Hajduk); mijlocași: Boșkov (Vojvodina), Spaici (St. roșie), Mitici (St. roșie), Krstici II (Vojvodina); înaintași: Rajkov (Vojvodina), Milutinovici (Partizan), Vukelici (Vojvodina), Zebeț (Partizan), Pasici (Zelezniciar), Ogneanov (Spartak).

REPREZENTATIVA B: portari: Krivokucea (St. roșie), Irovici (Dinamo); fundași: Vucidolov (Vardar), Nikolici (Vojvodina), Šikici (Dinamo); mijlocași: Šantek (Dinamo),

Krstulovici (Hajduk), Kaloperovici (Partizan), Rezek (Dinamo); înaintași: Mesaroș (Partizan), Cionci (Dinamo), Muici (Velej), Rebaț (Hajduk), Kostici (St. roșie), Krstici I (Vojvodina), Nikolovski (Vardar).

Miercuri cele două echipe vor susține primele jocuri de verificare. Reprezentativa A va juca în compania echipei B.S.K., iar reprezentativa secundă cu Radnicki. Duminică 1 septembrie se va desfășura etapa IV-a a campionatului.